UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1867 1967

1867 1967

4
ТРАВНЯ, 1967
Число No. 18
тижчевик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
MAY 4, 1967

Сентеніяльна сесія парляменту

Палата послів скінчила законодатну працю й посли роз'їхалися на 11 денні короткі вакації. Це була найдовша сесія, що мала 250 засідань. Останньою справою на програмі було виасигнування урядові $1,-000,000,000 на витрати по кінець червня.

Парлямент зійдеться наново 11 травня, коли стара сесія буде відрочена і пічнеться нова сентеніяльна сесія.

---o---

Спокій у Греції після перевороту

Один з трьох офіцерів, що стали у проводі військового перевороту в Греції ,сказав, що король Константин був поінформований щойно тоді, коли переворот був у повному ході.

Полковник Пападопулос, міністер у новому військовому уряді, сказав на першій пресовій конференції, що два інші офіцери, що уплянували й перевели переворот, були: бригадир Патакос, тепер міністер внутрішніх справ, і полк. Макарезос, міністер координації.

Пападопулос сказав, що в перших годинах перевороту арештовано 25 політичних діячів і 5,000 комуністів, і вони далі є під арештом.

Політики, в тому провідник протимонархістів Андреас Папандреу, приміщені в готелі поза Атенами. Інших 5,000 вивезено із столиці в концентраційний табір. Георгій Папандреу, батько Андреаса, перебуває в шпиталі.

Король з'явився в середу на засіданні військового уряду й дав йому умовну підтримку. Король закликав військовий уряд, щоб він старався можливо якнайскоріше привернути демократичну державну владу.

---o---

ПЕРШОТРАВНЕВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ЕСПАНІЇ

Еспанська поліція стріляла 1 травня до демонстрантів у північнім місті Сан Себастіян, перший раз від покінчення громадянської війни 28 років тому. Коло 5,000 робітників і студентів демонстрували на вулицях міста з окликами "Хочемо волі".

Подібні демонстрації відбулися в Овієдо, столиці Астурії, і в промислових північних містах Віторія, Ейбар і Вілляфранка.

Демонстрації викликала ліва підпільна організація під назвою робітничого комітету.

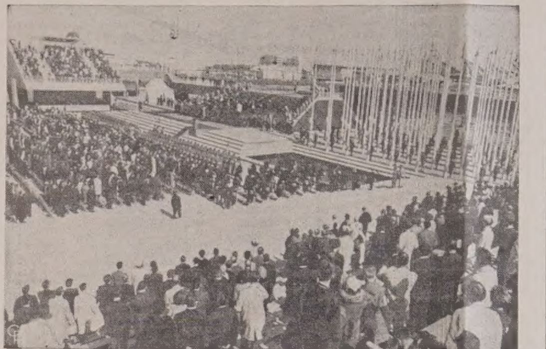

КАНАДА ВІДКРИВАЄ ЕКСПО 67 — Державні достойники й гості зібралися в Палаті Народів на відкриття міжнародної виставки в Монтреалі, що вшановує 100-річчя Канади. Одним із запрошених гостей був о. д-р В. Кушнір, президент КУК.

НОВИЙ БАНКОВИЙ ЗАКОН ВІД 1 ТРАВНЯ

У Канаді увійшов в силу від 1 травня новий банковий закон, і вісім чартерованих банків стараються скористати з його гнучкости.

Перший раз вкладники заощаджень матимуть вибір відсоткової стопи в банках. Банки підвищили відсотки від вкладок, бо новий закон дозволяє їм підвищити відсотки від позик, які вони дають своїм клієнтам. Банки дотепер могли позичати найвище на 6%, тепер дозволено їм позичати на 7¼ проц. Ця "стеля" відсотків зникне цілком від 1 січня 1968, і банки могтимуть установляти відсоткову стопу довільно.

Новий банковий закон дозволяє банкам давати позики на боргові розписки (дібенчирс) і на моргеджі. Це означає живішу позичкову діяльність банків, які будуть змагатися між собою за клієнтів. Між тими клієнтами можуть бути дрібні бизнесмени, що будуть брати позички під заставу майна.

Хоч офіційна "стеля" відсотків була 6%, то проте різні плати за услугу підвищили дійсну відсоткову стопу до 11%. Новий закон вимагає, щоб ці оплати були виявлені клієнтові.

Усі вісім банків увели від 1 травня т. зв. "дійсне щадниче конто", з якого вільно вибирати гроші, однак не вільно платити з нього чеками. Банки будуть платити вкладникам від 4 до 4½ проц. відсотків, декотрі місячно, інші квартально. П'ять банків сказали, що будуть позичати найвище $18,000 на моргедж при теперішній відсотковій ставці. Бенк оф Монтреал і Коммерс знизили свою відсоткову стопу від позик на 5¾ проц.

Протисовєтські настрої серед українців і білорусів

Спеціяльна делегація центрального комітету совєтської комуністичної партії відбула триденні розмови з членом варшавського політбюра Ришардом Стшелецкім. Совєтська делегація прибула в тій цілі спеціяльно до Варшави.

Офіційно оголошено, що темою розмови було "закріплення співпраці між обома сторонами в прикордонних районах" та що розмови відбулися "в атмосфері щирої приязні й повної згідливости поглядів".

Згідно з вістками, що приходять різними дорогами з краю, темою тої спеціяльної наради були дві справи: перше, масова, нелегальна й обостороння приватна торгівля у прикордонних польсько-совєтських рейонах і — друге — турботний для режиму зріст протисовєтських настроїв у тих прикордонних районах Польщі.

У Варшаві говорять, що в міру того, як з Варшави їхати на схід, вороже протисовєтське наставлення населення зростає майже з кожним кілометром. В кількох прикордонних місцях дійшло до побиття місцевим населенням, головно зрештою в коршмах і заїзних домах, совєтських жовнірів охорони пограниччя, які часто вибираються на прогульку на польську сторону. Різні місцеві совєтські делегації заносять скарги на "вороже відношення" сільських господарів, і на "ворожі маніфестації", з якими совєтські вояки зустрічаються в публичних місцях на польській прикордонній території. Ці настрої є передусім помітні серед українського й білоруського населення, що залишилося по польській стороні.

На варшавській нараді совєтська сторона мала нарікати, що офіційні представники СССР зустрічалися на тих теренах з ознаками легковаження — їх висмівали й кпили з них.

ГОЛЛЯНДСЬКА КОРОЛЕВА

Престолонаслідниця Беатрікс привела на світ сина, першого принца в пануючій родині від 1851 р. Народження хлопця викликало радість серед прихильників монархії.

Відкликали виправу до бігуна

Закінчення угоди з повітряною компанією примусило виправу дев'яти членів відмовитись від спроби дістатись до бігуна механічним способом. Компанія приділила один літак до виправи і він довозив харчі та газоліну.

Члени виправи винують за повільний поступ високі ледяні кряжі. Ці кряжі високі на 20 до 40 стіп і виправа могла робити не більше як 20 миль денно.

---o---

Великдень у СССР

Влада комуністичної Росії, яка голосить безбожництво пів століття, сього року не перешкоджала віруючим відсвяткувати Великдень. Вони приготовляли свої власні "святкування" — Першого травня.

Зате в Москві кінна поліція розганяла тисячі безбожників, які насміхалися й свистали перед єлоговською катедрою, де правив 88-літній патріярх Алексей.

---o---

Зрабували золото

Чотири бандити в Лондоні (Англії) перемогли трьох сторожів панцерного авта й захопили золото в зливках на суму $2,250,-000. Бандити побили сторожів, вивезли їх за місто й там їх скинули. Трохи дальше виладували золото й виреклися панцерного авта.

Світова виставка в Монтреалі

Сто років канадської історії збіглося на двох островах історичної ріки

У четвер 27 квітня відкрили з великою помпою світову виставку — Експо 67 — в Монтреалі. Сонце на безхмарному небі, град ракет, рій джетовиків і салют з гармат дали грімкий початок виставці, що коштує коло 800 мільйонів долярів. Шістдесят дві держави підняли свої прапори на високих стовпах, при вступі до Палати Народів, перед 3,000 запрошеними гостями.

Виставку відкрив генеральний губернатор Роланд Миченер, а головну привітальну промову сказав прем'єр Пірсон. Після нього промовляли: квебекський прем'єр Джансон, мейор Монтреалу Жан Драпо, який поклав найбільші заслуги біля зорганізування виставки.

Одним з важливих моментів була передача смолоскипа й церемонія запалення полуменю, що буде горіти по кінець Експо-67. Запалений смолоскип принесли на зміну маратонські бігці з Оттави до Монтреалу. Запалив його два роки тому у стіп парляментської Вежі Миру міністер фінансів Шарп, що був тоді відповідальний за Експо.

Кадет Жан Жірар вручив смолоскип Пєрові Дюпуа, головному комишинерові виставки; він передав монтреальському мейорові Жанові Драпо; опісля смолоскип перейшов до рук квебекського прем'єра Джансона, а той передав його прем'єрові Пірсонові і він легко діткнувся вогню, після чого запалив лямпаду, яку підтягнули вгору.

На виставці є зарепрезентовані 62 держави з Канадою, щоб вшанувати спільно її 100-літні роковини.

---o---

39 цалів снігу в південній Алберті, згинули сотки весняних телят

В четвер уночі, 27 квітня, свіжий сніг засипав південну Алберту навколо Летбридж. Сильний вітер роздував сніг і поробив високі насипи. Впало 39 цалів снігу, хоч ще не стопився сніг з попереднього тижня, якого тоді впало від 18 до 24 цалі.

Після трьох днів безупинного падання снігу, який затарасував дороги до глибини від трьох до вісім стіп, місто Летбридж й десяток містечок та сіл в південно-західній Алберті почали в неділю викопуватися. Тепер заходить небезпека повеней з приходом теплішої погоди.

Сніговиця, небувала в Алберті в цій порі року, пірвала електричні каблі, телефонічні лінії, захопила сотки мотористів на головних і бічних дорогах, ізолювала 90 проц. фарм і ренчів та виставила 50,000 худоби на смерть через брак паші. Від снігу й зимна згинуло багато весняних телят. Втрати худоби можна буде підрахувати щойно як сніг стопиться.

Сніжниця, при 50 милях вітру на годину, зайняла полосу від Кровснест Песс у Скелястих горах до Свифт Коррент у Саскачевані. В Летбридж у трьох днях впало 36 цалів снігу, а в цілому квітні 67 цалів, що є небувала кількість. Це був найбільший випад снігу від часу катастрофальної зими в 1906-1907 р., коли албертські ренчі втратили тисячі худоби.

Військо, провінційний уряд і також американська повітряна станиця в Грейт Фалс післала гелікоптери, щоб довозити пашу для худоби.

Дистриктові агрономи заповідають, що багато фармерів залишать плян сіяти пшеницю й будуть сіяти збіжжя, яке дозріває вчасно, таке як ячмінь і ріпак.

---o---

Мін. Шарп нарікає на високий податок

Міністер фінансів Мичел Шарп закликав Кенедіен Текс Фаундейшин, щоб вони продумали радикальну реформу канадських податків від нерухомого майна — домів, будинків, землі, тощо.

Міністер фінансів також сказав, що треба знизити податкові тягарі власників реальностей, якими вони обтяжені на будову і вдержування доріг і вулиць, і обтяжити ними тих, що вживають їх найбільше.

Хоч ці дві ділянки не входять у федеральну юрисдикцію, то однак ця справа є загальної ваги — сказав міністер. Міністер назвав податок від недвижимого майна найбільш непопулярним і тяжким з усіх податків. Найбільшим тягарем він є для вбогих. Торговці, розподільники, ремісники й продуценти добивають цей податок до цін своїх продуктів, з яких купує багато вбогий нарід, і він платить податки за них. Міністер сказав, що податки від нерухомого майна в Канаді є вищі у відношенні до прибутків, ніж в якійсь іншій передовій країні світу.

Однак треба бути великим оптимістом, щоб вірити, що зміна на краще прийде швидко. Податкова ставка від реальностей не скоро буде змінена, сказав міністер.

Перше треба поправити фінансовий стан муніципалів, що, як відомо, не прийде мабуть ніколи, бо муніципальні управи часто непогамовані у своїх витратах.

---o---

СОРВЕЙОР ВІДНОВИВ ПРАЦЮ НА МІСЯЦІ

Американський післанець на Місяць, Сорвейор 3, відпочив три дні й почав наново копати рівчак та переслав на землю плід своєї праці — фотографію рівчака та купочки ґрунту на лопаті. Вчені тепер упевнені, що ґрунт на Місяці твердий і астронавти могтимуть осісти на ньому.

Сорвейор переслав коло 1,900 знимок з Місяця і зміряв температуру — 250 ст. Фаренгайта, в якій йому приходиться працювати.

ПЕРШИЙ СИН ВІД 1851 — Голляндська королева Юліяна і її чоловік принц Бернгард махають руками до веселої товпи під бальконом королівської палати в Амстердамі після того, як їх дочка, престолонаслідниця принцеса Беатрікс породила сина, першого хлопця з королівськоі родині від 1851 року.

---o---

Помер сенатор Іван Гнатишин

У саскатунській лічниці 2 травня помер сенатор Іван Гнатишин, якому минуло 60 років. За професією був адвокат. Сенатором став 1959 року за влади прем'єра Джана Діфенбейкера.

І. Гнатишин дістав серцевий удар в часі розмови з Дж. Діфенбейкером. Перевезений до лікарні, помер три години потім.

---o---

Светляна обвинувачує червону верхівку

Светляна Сталін відмовилася осудити свого батька. Вона признала, що ділялися "жахливі речі" в СССР за його режиму. Вона сказала, що осуджує "убивства і несправедливість", однак твердить, що вину за них треба зложити на режим і на "ідеологію", які спотворили совєтське життя.

Вона сказала: "Вони не повинні обвинувачувати одну особу за злочини, в яких було замішаних так багато інших осіб. Не можна винувати одну особу за діла, які були ділами (комуністичної) партії як цілости".

Светляна сказала, що багато інших людей, що й тепер ще є в центральнім комітеті (совєтської комуністичної партії) повинні бути відповідальні за ті самі діла, за які винують Сталіна.

В розмові з репортерами Светляна сказала, що вона була охрищена в травні 1962 року в російській православній церкві.

---o---

ДОЧКА ЗАПЕРЕЧУЄ, ЩО СТАЛІНА ВБИТО

Светляна Алилуєва (Сталіна) сказала на пресовій конференції в Ню Йорку, що її батько, совєтський диктатор Йосиф Сталін, помер природною смертю.

"Мені відомо добре, що він був хворий і його смерть була природним наслідком недуги", відповіла на запит. "Його не вбито, як думали загально".

Светляна Алилуєва (Сталін) сказала, що вона особа не-політична і не на те приїхала до Злучених Держав, щоб комунізм захвалювати або ганити. Однак вона "не схвалює багато речей", що ділялися за режиму її батька. Вона розчарувалася комунізмом, коли завважила різниці між тим, чого її вчили, і як воно є насправді.

Коротки вісти

• **Папа Павло VI**, у проповіді з вікна своєї приватної студії до народу на площі св. Петра, подякував "усім тим, що прийняли прихильно й уважно" його найновішу енцикліку.

• **Понад 100,000** християн східних православних церков, включно з прочанами й туристами з Греції, Кипру, Сирії, Ливану, Єгипту, Етіопії, Іраку й Росії, з вірменами і йорданськими арабами — святкували в неділю Великдень в Єрусалимі й Амман.

• **Якщо** погода дозволить, королева Єлисавета промовить до канадського парляменту 1 липня під відкритим небом перед будинком парляменту.

• **Федеральний** уряд має вирішити, чи додатково підвищити грент провінціям, щоб помогти їм фінансувати сентеніяльні проєкти. Квебек і Саскачеван звернулися до Оттави за додатковою допомогою. Федеральний уряд перше згодився виплатити по $1 на голову населення.

• **Злучені Держави** випустили одною ракетою три сателіти в орбіту землі. Вони мають перевірювати, чи москалі дотримують угоди й чи не випробовують потайки нових термоядерних бомб.

• **Вал води**, 13 стіп високий, перекотився через совєтське містечко Андріжан, в центральній Азії, й залив його з околицею. Згинуло багато людей. Совєтська влада, як звичайно, не подала числа жертв.

• **В перших** трьох днях відвідали Експо-67 в Монтреалі 1,200,000 осіб.

• **В Лондоні** англійська поліція арештувала 42 грецьких комуністів, які напали на грецьку амбасаду, дірвалися до телетайпу й вислали повідомлення до світу "про звільнення цієї першої частини грецької землі" з-під панування військового уряду.

• **Від неділі** 30 квітня уведено літній час щадження світла в усіх провінціях, що мали його минулого року.

• **Власники** мешкальних домів у Вінніпеґу значно заощадять на податках цього року на основі провінційної шкільної формули — сказав прем'єр Роблін.

• **З Атен** прийшла вістка до Београду, що грецький військовий трибунал засудив на смертну кару Маноліса Ґзезос, провідного комуніста і провідника комуністичного повстання від 1946-1949 р.

• **През. Джансон** дав дозвіл побудувати два суперсонічні пасажирські літаки, що будуть літати 1,800 миль на годину й возити від 300 до 350 пасажирів.

• **Клявдія Косиґін**, жінка совєтського прем'єра Алексея Косиґіна, померла в Москві на рака.

• **В Індії**, в стейті Біґар, в одному селі померло 570 осіб наслідком голоду.

• **Ціна інсуліну**, яку продають у Канаді, подорожчала на 21 проц. Це перша підвишка від 20 років. Інсулін є необхідний для контролі цукриці.

У БАБИНІМ ЯРУ «ВСІ МАЄМО СПІЛЬНИЙ ЦВИНТАР»

КАЖЕ ОНТАРІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР А. ГРОСМЕН

«Існує загальне переконання, що тільки жиди були знищені в Бабиному Яру. Я знаю, що це не відповідає правді. Хоч це правда, що жиди були найчисленнішою групою, яка там була знищена, але були й інші, багато інших, включно з українцями» — сказав онтарійський міністер Аллен Гросмен на недавньому великому українському зібранні в Торонті.

«Сам факт, що навіть ця інформація так мало відома, що в Бабиному Ярі є спільний цвинтар двл багатьох рас, релігій, національностей є додатковим доказом, як перекручення фактів створює непорозуміння між народами. Будьмо свідомі, що ці перекручення фактів часом створені саме для того, щоб поширювати непорозуміння серед груп».

«Нема сумніву, — сказав А. Гросмен, — що це буде сприяти кращому порозумінню серед багатьох національних груп, коли зрозуміємо, що ми всі маємо спільний цвинтар у Бабиному Яру».

Мін Гросмен був одним з промовців у час бенкету для відзначення 25-річчя похідних груп ОУН і, зокрема, для вшанування пам'яті жертв, розстріляних німцями.

Говорячи про «перекручення фактів», які «створюють непорозуміння», А. Гросмен, людина жидівського роду, мав на увазі, мабуть, минулорічну вктівку репортера Сі-Бі-Сі Дейвіда Леві, яка викликала хвилю протестів українців Канади. У телевізійному звідомленні з Бабиного Яру Д. Леві 22 квітня 1966 р. говорив про «українських коляборантів», які збивали жидів.

У вересні 1941 в Бабиному Яру поблизу Києва німці розстріляли багато людей, головно жидів. За совєтськими джерелами, там убито 70,000 осіб.

Про справу Бабиного Яру говорив того ж вечора православний архиєпископ Мстислав Скрипник, гість на торонтському бенкеті. Він сказав, що горезвісний «райхскомісар» України Ерік Кох нищив українських патріотів так само запекло, як жидів. Перекручування — сказав владика — є кривдою для українських патріотів, які разом з жидами загинули в Бабиному Яру.

Висловлюючи признання канадським українцям за вірність українським традиціям, А. Гросмен сказав, що день волі України таки прийде. «Як ваш довголітній приятель, — говорив він, — я мав нагоду брати участь у багатьох зібраннях та імпрезах, організованих українською громадою з Канаді... Вам належить признання за вміле намагання зберегти вашу культурну спадщину і прищеплювати вашим дітям любов до вашого історичного минулого».

«Сьогодні ви віддасте належну пошану тим, які 25 років тому, в буревію другої світової війни, віддали своє життя за гідність людини та права свого народу в боротьбі з нацистівськими наїзниками».

«Пам'ятаймо, що не лише українці, а й багато інших волелюбних народів заплатили високу ціну, як жертви нацистівського тоталітаризму в жорстокі роки другої світової війни. Тому сьогодні, коли вшановуємо українські жертви того терору, мусимо згадати й інших, які були поневолені та помордовані нацистівськими наїздниками: англійців, французів, поляків, бельгійців, росіян, жидів, як і мільйон інших, не забуваючи, що й мільйони німців загинули в наслідок війни».

«Так, ми повинні вшанувати жертви поневолення. Але як запобігти тому, щоб ті жертви не пішли намарне? Відповідаючи на це, всі мусимо погодитись, що не будемо поборювати тоталітаризму його власними методами. Ми не зацікавлені заміняти один тоталітаризм другим... Мусимо глибоко в серці мати переконання, що з с я к а диктатура є злом, що всяка тиранія є лихом, навіть якщо в тому чи іншому моменті удари тиранії падають на когось іншого, а не на нас».

«Погляньмо на факти. Деякі німці, вважали, що нацисти завдадуть кривди лише жидам або чужинцям: полякам, українцям, росіянам. Ті німці, — на жаль, їх мільйони, самі стали жертвами жахливого катаклізму, що його принесла війна. Росіяни були переконані, що вони не будуть жертвами гітлеризму, якщо нацистська Німеччина буде воювати із Заходом. А скільки з них заплатило життям — мільйони!»

«Скільки американців, канадців, англійців, французів міркували так само, і нарешті заплатили за це дорогу ціну життя!»

«Ненависть нищить також ненависників. І це всі ми мусимо пам'ятати, бо самозбереження людства вимагає, щоб ми зрозуміли, що якщо пошесть ненависти закоріниться в наших серцях, то вона рано чи пізно знищить нас. Тому повторюю: мусимо протидіяти всім силам, які хочуть поділити нас. Мусимо заговорити одним голосом, голосом гуманного людства».

«Всі народи, опановані чужими силами, будуть колись вільними. Україна буде вільна. Хто вивчає історію, той знає, що ніяка нація не буває навіки поневолена... Немає в світі сили, яка перемогла б людське прагнення до свободи і самовизначення. Чи ви часом зневірюєтеся, тратите надію, що Україна буде вільна? Якщо так, то подумайте про Ізраїль, що 2,000 років був мрією і надією жидівського народу».

Накінець А. Гросмен сказав: «Поки Україна в неволі чужої диктатури, поки яканебудь нація поневолена, поки яканебудь раса чи релігія переслідувані, доти кожний з нас — у неволі».

І ХОРВАТИ БОРЮТЬСЯ ЗА МОВУ!

Антін В. ІВАХНЮК

Не тільки українські письменники стали на оборону рідної мови проти всяких російських Агасвих, хорвати — теж.

Життя виявляє, що «великодержавні шовіністи» є і в іншій «соціялістичній федерації» — в Югославії. Чи справді діло тільки в мові?

Життьова практика виявляє, що такими «крилатими фразами», як «народня демократія», «союз соціялістичних республік» чи інша «братня федерація», прикритий голий імперіялізм панівної «соціялістичної» (не інакше!) панівної нації. Про рівність націй — шкода там думати...

У таких тоталітарних «федераціях» мова панівного народу, з одного боку, стала засобом «злиття націй», тобто — «мовою спілкування» і т. д., а з другого, — засобом оборони проти «великодержавних шовіністів».

Яскравим прикладом такої дійсности «суверенних республік» і «рівности всіх мов» і т.д., і т.д. був недавній з'їзд письменників України в Києві. Тепер маємо такий новий приклад у Югославії.

Минулого місяця, як подає вінніпезький "Хрватскі глас" (за 1-ше квітня), 17 хорватських культурних і наукових установ та організацій проголосили в часописі «Веснік» (Загреб, 19 березня) «Декларацію про назву та становище хорватської літературної мови».

Суть оборони української мови нашими братами в Україні і хорватської хорватськими культурними діячами — одна й та сама. Одначе засоби, самі прийоми цієї оборони, без порівняння — не тотожні. Основна різниця у ступені політичного мислення одних і других.

Українську мову боронять, на своїй землі, у головному письменники, і то дуже несміло та веспрямовано до справжнього спричинника: вони не вказують на саму таку політику Москви, але виступають проти окремих росіян чи журналів, як гучномовців саме такої політики Москви супроти України.

Хорвати ж навпаки. Насамперед — на оборону стають не тільки письменники, але всі поважні та відповідальні установи, як «Матіца хрватска», хорватський ПЕН-клюб, Хорватське філологічне товариство, університетські катедри мови та літератури, Старослов'янський інститут і подібні. Вони кладуть наголос на «основні принципи соціялізму про право людини жити вільно від усякого поневолення і про право кожного народу на повний суверенітет та необмежену рівноправність з усіма іншими національними спільнотами...» і тому «словенці, хорвати, серби, чорногорці та македонці зформували федеративний союз, побудований із 6 республік, як запоруку тієї взаємної рівноправности, братства між ними та соціялістичної співпраці».

Хорвати розуміють, що оцей «національний суверенітет і цілковита рівноправність» забезпечує не тільки в теорії, але також і в практиці право «кожному з наших народів берегти всі атрибути свого національного буття».

Тим то вони виступають проти концепції про потребу однієї 'державної мови', якою, в наслідок адміністративного тиску, намагається бути сербська мова.

Тут треба згадати, що в мовознавстві вважають хорватську та сербську мову однією, називаючи її сербохорватською (частіш) чи хорватосербською (рідше). Такі назви збережені в югославській конституції. Проте хорвати — проти такого означування не тільки тому, що хорватська мова має свої цілком окремі історичні та культурні основи розвитку, і то дуже далекі й відмінні від сербської, але й тому, що назви «сербохорватська» чи «хорватосербська» мова «дають можливість у практиці їх розуміти як синоніми». Внаслідок такої «мовної практики» всюди тепер «накидають 'державну мову', так що хорватську літературну мову доводять у нерівноправне становище місцевої говірки».

Зважаючи на такий стан, хорватські наукові та культурні установи й організації вимагають формулювань у конституції Федеративної Народньої Республіки Югославії (ФНРЮ), щоб «установити ясну та безсумнівну різність і рівноправність чотирьох літературних мов: словенської, хорватської, сербської та македонської».

Безпосередньою причиною, що дала поштовх до такої декларації, були «висновки п'ятого з'їзду Союзу композиторів Югославії», опубліковані тільки сербською, словенською та македонською мовою з пропущенням хорватської, яка «ніби тотожня з літературною сербською мовою».

У висновках хорвати домагаються, майже дослівно, того самого, що й київська конференція у лютому 1963, тобто:

«Треба забезпечити послідовне застосування хорватської мови в шкільництві, журналістиці, в громадському та політичному житті, в радіо й телевізії, завжди коли це стосується хорватського населення, та щоб урядовці, виховники та громадські працівники, без різниці, звідки б вони не походили, урядово користувались мовою оточення, де вони працюють».

Ці вимоги, як уже згадано, були опубліковані і доведені до відома «парляментові Соціялістичної Республіки Хорватії, Союзному парляментові ФНРЮ та всьому нашому громадянству». А висновки-домагання київської конференції були повністю промовчані не тільки в Україні, але й поза нею. Єдино «Наша культура» (Варшава, березень 1963) опублікувала їх. Їх слухняно промовчали теж наші прогресивні редактори. Чому?

Накінець варто згадати, що письменники Сербії, як пише д-р Ю. Криєвіч (у цьому ж самому числі тижневика "ХГ") виступили проти цієї хорватської декларації. Причина?

Београдський дописувач «Нью-Йорк Таймс»-у Річард Едер (23 березня) пише, що ніхто «не намагається приховати факту, що поза аргументом про дифтонги та сербську фразеологію (натяк на мовну різницю —аі) лежать далеко поважніші проблеми між республіками».

Причина саме в тому, як він далі пише, що «традиційно хорвати, а теж і словенці та македонці, огірчені панівним становищем сербів. Упродовж чотирьох останніх років проведено драстичні кроки, щоб позбавити централне правління влади та грошей і передано їх республікам».

Можна, справді, позавидувати політичної мудрости хорватам.

інж. В. МАЦЬКІВ

Став заступником голови фірми

Хемік-металюрг Володимир Мацьків є одним з двох нових заступників голови (віцепрезидентів) великої фірми «Шеррітт Гордон Майнс».

У Торонті 27 квітня директорська рада тієї фірми вибрала Д. Д. Томаса на голову (президента), а В. Мацькова і В. Янга, обох із Форт-Саскачевану, на заступників.

«Шеррітт Гордон» — це третя фірма в світі за обсягом продукції нікілю. Фірма має велику фаблику у Форт-Саскачевані поблизу Едмонтону.

Інж. В. Мацьків народжений 1923 року у Станиславові, прибув до Канади 1948 року. Дослідну працю в фірмі «Шерітт Гордон» почав 1949 року. У 1956 році став керівником відділу дослідів і розбудови в Форт-Саскачевані, згодом — членом директорської ради фірми.

Він є головою Осередку НТШ в Едмонтоні. Інж. Мацьків, автор багатьох наукових праць і технічних патентів, є дійсним членом НТШ та інших чужинецьких наукових товариств.

Пише історію української мови

Мовознавець Юрій Шевельов, професор Колумбійського університету, почав писати велику історію української мови, повідомляє «Свобода».

Недавно він одержав 4,000 долярів нагороди від Американської ради наукових товариств.

Проф. Шевельов, автор численних праць, видав англійською мовою «Синтаксу української мови» і «Історію праслов'янської мови».

На весні 1966 року він був в Едмонтоні, де мав прилюдну Шевченківську лекцію в Албертському університеті.

Дають стипендію едмонтонській співачці

Минулого тижня Канадська рада (Кенада Кавнсил) дала 2,500 долярів стипендії едмонтонській співачці Роксоляні Росляк. До стипендії, призначеної для поглиблення музичних студій, додано ще 400 дол. на кошти подорожі до Европи.

1966 року сопрано Р. Росляк співала з оперному театрі «Ковент Гарден» у Лондоні. Вернувшись до Торонта, продовжує виступи в різних концертах. Цими днями вона в Ню Йорку, де три рази виступає як солістка на тлі балету І. Стравінського в оперному театрі «Метрополітен» (Центр ім. Лінкона). Уліті вона братиме участь у Страдфордському фестивалі. Співатиме головну ролю в опері Моцарта «Косі фан тутте».

У новій канадській опері Геррі Соммерса «Луїс Ріел» їй доручено ролю Маргарити, дружини Л. Ріела. Опера буде виконуватись у Торонті і в Монтреалі в час світової виставки.

РОКСОЛЯНА РОСЛЯК

У Діп-Ривері, Онт., центрі Комісії атомової енергії, Р. Росляк співала сопранове сольо з «Сотворенні» Й. Гайдна (симфонічна оркестра і хор). 12 березня українська співачка у Вікторії, Б.К. виконувала сопранове сольо в «Реквієм» Дж. Верді.

Співачка є дочкою бл. п. д-ра М. Росляка. Її мати, сестра і брат живуть в Едмонтоні.

Новий Виконний орган УНРади

Склад теперішнього Виконного органу УНРади такий: д-р Атанас Фіголь — голова ВО і керівник ресорту внутрішніх справ; д-р Василь Федорончук — керівник ресорту зовнішніх справ; Іван Тарасюк — керівник ресорту фінансів; ген. Микола Шраменко — керівник ресорту військових справ; Михайло Рудко — член Виконного органу без ресорту.

Членів екзильного уряду іменував 20 квітня президент УНР в екзилі Микола Лівицький на внесення А. Фіголя, голови уряду.

«Становище заступника голови Виконного органу й керівника ресорту преси й інформації зарезервовано за інж. Спиридоном Довгалем. Приступлення до виконування обов'язків інж. С. Довгалем може відбутися лише після того, як українська соціялістична партія схвалить свій поворот до активної участи в органах державного центру» — каже повідомлення Українського інформаційного бюра в Мюнхені.

МОТРЯ

Історична повість (2)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Подавали нову страву. Зі шматків усякого мисива був вироблений по мистецьки олень, що лежав на підносі, ніби в лісі на мураві. До мяса обносили в срібних сосіерах підливи чотирьох родів: чорну, жовту, рожеву й червону, яку хто хотів. Остання була з томатів, що якраз тоді входили дуже в моду. В підливі тій плавали цілі гарні, червоні овочі, начинювані начинкою так смачно приладженою, що хто її засмакував, то й мяса відрікався, а ще тої червоної підливи казав собі давати.

Один з царських людий якось неуважно набирав собі страву і помідор покотився на білий обрус, значучи по ньому червону доріжку.

Цар спалахнув. Ціле його велетенське тіло стрепенулося, грива наїжилася, викотисті уста відчинилися, показуючи великі, рідкі зуби.

Всім було відомо, що царський гнів вибухав несподівано, як у літку громи, і що не було тоді сили, яка могла би його зупинити. Він, як буря, торощив усе кругом, як розгукана стихія нівечив окруження і, звичайно, що лиш у сні вертав до рівноваги. Царським людям душа влізла в п'яти; вони витверезилися наразу, їх обличчя з червоних поробилися білими, а очі з усміхнених ставали перестрашеними.

Небезпека висіла на волосинці.

Але цар, мабуть, пригадав собі, що він не в себе дома, запанував над собою і тільки з його широких грудей, як з ковальського мішка, добулося важке зітхання. А все ж таки він ухопив рум'яний хлібець, що стояв біля срібної тарілки і жбурнув його просто в лоб невважливого свого «чоловіка».

«Та й возися тут з такими азіятами!» — сказав звертаючися до Меншікова. — «Його в конюшню, а не в Европу пускай, скотина... Уф! Та й горячо як... Може б ще аниживки?»

«Від алькоголю, смію завважити», — казав Меншіков, — «підноситься температура».

«Як у кого, а в мене клин клином вибивають, наливай, Іване Степановичу».

Гетьман налив, оркестра на хорах гукнула грімкого марша, цар випив, обтер велике лице свіжою хустиною і кинув її мокрою, як хлющ, позад себе, влучаючи тим разом у шибку вікна.

«Чув ти, Іване Степановичу, який я скупий. Кажуть, що я циркель ношу в кишені і, як прислуга не бачить, міряю ним хліб після обіду, а перед вечерою перемірюю, чи не вкрали. Га, га, га! Хай кажуть, не зашкодить. У нас і так злодій на злодію їде і злодієм поганяє. Хай бережуться! Правда, Даніліч?... Та ще кажуть, що я, як всерджуся, то на різницю біжу і волам голови рубаю, ніби кругом мене і без того мало волів; волів, ослів, цапів і всякої скотини.. Але тому північному «штуцерові» я таки мушу ті його тонкі ноги підшибнути; він мені ними за скоро бігає по Европі. І тую решту волосся вискубу з його лисого лоба, бо й так воно торчить, як когутячий гребінь. Коли б я його раз тільки попав у свої руки!»

«Попадемо ваше величество», — піддобрювався князь Меншіков. «При першій баталії зловимо його».

«Ти його зловиш, Саша? ха-ха-ха! От тикнув, як пальцем у небо. Карло авантюрист, він шведів веде у загибіль, але все таки він герой, як не лев він, то тигр, а ти тільки лисиця. Лисиця тигрові не пара».

Цар був на підпитку, його гадки не трималися купи. «Люблю я скороходів, а мої люди ходять як медведі. Їм усе здається, що вони халатами московське болото загортають. Вони все ще рукою за бороду — мац, а бороду цар узяв, добре, що голову лишив, а то й вона декому непотрібна. Голов забагато, а розуму чортма. А все таки я цей розум добуду, як не чим другим, то моєю дубинкою. Правда, князю, слава в мене дубинка?»

Попавши на улюблену тему, хвалився, чого він не зробить. Як наскучить Петербург, то Царгород завоює, хрест на Софії почепить, Середземне море фльотою своєю замкне, і на Індію піде, бо на місці стояти не любить.

Коли цар говорив, усі мовчали й слухали набожно, тільки крайчі бігали по салі та прислуга справно й мітко збирала зі столу посуду й подавала нову. Стояли її цілі стоси в кредесі, який по старому мисником називали. Срібні тарілки, півмиски, ножі й вилки всіляких розмірів і різного фасону. Цар їв із золотої посуди. Але вилок ні ножа не вживав, м'ясо пальцями дер, казав, що так і Гайнріх VIII робив.

Прислуга змінила обруси. Замість білих, з тонкого льняного полотна, накрили столи шовковими, блідоголубої краски з золотими, ручно вишиваними квітками. Замість срібних тарілок подали фосфорові з малюнками козаків і коней, біля шатер і крамів, у яких гарні шинкарки шинкували мід та горілку.

«Отся чисто як Кочубейха», — сказав полковник Скоропадський, показуючи свою тарілку сусідові з правої руки.

«Пізнати з мови, якої хто голови», — відповів Кочубей, зачувши слова, трохи за голосно вимовлені.

Може б вони й дальше перемовлялися, бо щось мали на пеньку, але в салю увійшло дванадцять хлопців в ясносиніх чамарках з золотими ґузиками й потребами. Чотирьох двигало величезний піднос під накривою з французького тіста. Інші у кришталевих чашах розносили солодкі підливи, смажені овочі, турецький мід і сорбети. Ті, з підносом, скорим кроком побігли у верх стола і стали між гетьманом і царем. Гетьман підняв покриву і на підносі показався Петербург, царський двірок, і порт, а в порті корабель. Море — то була солодка морожена страва. На кришах будинків на набережній, на стовпах, скрізь білівся цукор, як іней. Штука була так гарно з цукру вироблена, що цар не міг нахвалитися і казав, що коли б це не літо і коли б не треба було спішитися, бо «кунштик» розплинеться, він волів би дивитися на нього, як їсти.

Набрав мороженого повну золоту ложку і гетьманові наложив, а тоді піднос помандрував кругом столів. Крайчі налили чарки старим угорським вином, від котрого по салі понесло пахощами так принадними для вибагливого носа.

Гетьман встав і виголосив одинокий тост в руки достойного гостя.

Дякував за честь, яка його і його ґенеральних старшин і цілий край нинішньої днини стрінула, бажав цареві Мавтузалемових літ і Самсонової сили, щоб він під ноги свої покорив усякого ворога й супостата, щоби про нього слава на ввесь світ залунала і щоби бовіки вічні не вмовкала. «А нас помічників вірних, котрі і здоровля свого для тебе вколупали б, коли б можна, збережи й надальше у своїй пам'яті і ласці царській».

Ціле товариство вислухало стоячи недовгого, але дуже красноріччиво виголошеного тосту, суто підмащеного латиною і цитатами зі святого письма. Наразде дехто мало чарки не випустив з рук, бо ще гетьман не проголосив останнього слова, як з валів ревнули гармати.

Дано 12 сальвів, від яких задрижала земля і посипалися спілі грушки в гетьманському саді.

Цар піднявся у весь свій превеликий ріст, в ліву руку взяв золотий пугар, а правою стиснув тонку долоню Мазепи.

«Спасибі, гетьмане Іване Степановичу, славну гостину зготовив ти нам нині, тільки невистрілюй пороху даром, на ворогів ховай».

«У мене є свої млини, скільки треба, стільки змелемо сірої муки, щоб було чим ворогів угостити».

«Ну, то й добре», — і цар пригорнув гетьмана до себе та поцілував його.

Тоді келіх підняв до уст і пив, пив, поки дна не побачив.

Випивши сів на свій високий фотель, червоним сапяном вибиваний, і відсапнув.

«Уф, та й яка ж жара! Добре, що мух нема. А то, коли б ще від них прийшлось відганятись...»

Слуги зміняли воду, що у великих мідяних посудинах стояла по углах салі, щоби від неї ішла прохолода. До води вливали рожаний олій, відчинювали горішні вікна й кипарисовими гильками навівали прохолоду. Царські очі дивились кудись далеко, далеко, заходили туманом, маліли і на них звільна, як вечірні сумерки на вікна, опускалися повіки.

Голова царська опустилася на сапянову спину високого фотелю, руки кріпко стиснули голову львів на різьблених поручах, широка андріївська лента подалася, сорочка розтворилася, буйне волосся розлилось неспокійними хвилями кругом круглого обличчя, і — цар заснув.

Його обличчя перед хвилиною ще таке ґрізне й непевне, як буревісна хмара, лагідніло й набирало виразу старої дитини, якій сниться якийсь химерний сон. Хто вгадає, що снилося тоді Петрові? Може ревія фльоти біля його столиці, на яку приїхали Дніпром і новими каналами кораблі з Чорного моря, може його нова палата над розкішними берегами Босфору, може великокняжий дворець у Києві, де колись стояв престіл святого Володимира, а може прямо повні груди його цариці, на яких він заснув, а вона своєю кріпкою рукою гладить його кучері і промовляє стиха: «спи, мій неуговканий хлопчику, спи!»

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

Релігійні радіопередачі з Едмонтону

Мені дуже подобалася радіопередача 24 квітня. Роз'яснення о. В. Тарнавського про церковний спів, про те, хто, чому і як має співати в церкві, були дуже оригінальні й цікаві, бо були переплітані церковною музикою і давали не лише теоретичну розробку, але і практичні зразки кращого церковного співу. Далі, о. Тарнавський висунув думку зорганізування дяківської школи.

Кілька тижнів тому в час цих же радіопередач промовляв о. д-р Г. Миколів, ректор Інституту ім. митр. А. Шептицького в Саскатуні, а тому два тижні о. Ю. Ковальський, парох катедральної церкви в Едмонтоні. Обидва вони дуже переконливо говорили про покликання до священичого стану.

У нас під сучасну пору, справді, відчувається брак не лише священиків, а й дяків. Отже, ідея дяківської школи гідна реалізації.

Закінчуючи цього короткого листа, хочу сказати всім, які ще не слухають українських релігійних радіопередач з французької станції о год. 10 веч. щопонеділка, що вони можуть лише жалкувати.

Едмонтон **Іван Шевчук**

* * *

Українські програми, що їх щопонеділка веде п. Гр. Порохівник, дуже мені подобаються. Гарні теж духовні науки, що їх виголошують священики.

20 березня особливо гарний був виступ дітей, що співали і деклямували по-українськи. Приємно дізнатись, що є у вас діти, що так гарно знають рідну мову. Подяка належить людям, що навчають тих дітей.

А. Кравчук

Гайнсбург, Алта

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!

Корабель АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД

ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.

ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.

ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.

Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем

У СССР — безпосередні агенти

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 проценту на рік від $1,000.00.

Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.

За докладними інформаціями зверніться до

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374
(formerly Westmount Travel Service)

ВИБОРЦІ ЕДМОНТОН – НОРВУД
ВИБЕРІТЬ ПОСЛОМ ЗНОВУ

ВАСИЛЯ ТОМИНА

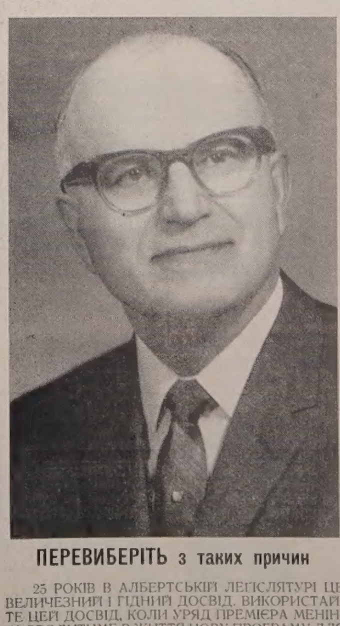

ПЕРЕВИБЕРІТЬ з таких причин

25 РОКІВ В АЛБЕРТСЬКІЙ ЛЕҐІСЛЯТУРІ ЦЕ ВЕЛИЧЕЗНИЙ І ГІДНИЙ ДОСВІД. ВИКОРИСТАЙТЕ ЦЕЙ ДОСВІД, КОЛИ УРЯД ПРЕМ'ЄРА МЕНІНҐА ВВОДИТИМЕ В ЖИТТЯ НОВУ ПРОГРАМУ ДЛЯ ПОВНОГО РОЗВИТКУ НАШИХ ФІЗИЧНИХ І ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ.

23-го МАЯ ГОЛОСУЙТЕ:

William TOMYN | **X**
SOCIAL CREDIT

Inserted by Edmonton-Norwood Social Credit Association.

Помер історик Іван Крип'якевич

У Львові 21 квітня на 81 році життя помер видатний історик Іван Крип'якевич. Був професором Львівського університету і дійсним членом Академії наук УРСР.

І. Крип'якевич залишив дуже багато праць. Спочатку досліджував культурну й соціяльну історію Галичини. Головні його твори присвячені добі Козаччини і Хмельниччини.

Похорон І. Крип'якевича, згідно з його бажанням, був скромний, — повідомляють зі Львова. У тому ж місті три місяці тому померла дружина відомого історика.

Збирають на фонд університету

У Вінніпезькій архиєпархії підготовляють збірку на Український католицький університет у Римі. 11 червня в готелі «Форт Ґеррі» у Вінніпезі буде бенкет, прибуток з якого призначений на розбудову університету. Крім того, парафії, організації та окремі добродії дадуть пожертву 100 долярів.

ЦЕРКВА В КУРОКІ

У числі «УВ» з 20 квітня ц.р. є посмертна згадка про бл. п. Василя Волошина, колишнього мого парафіянина з Курокі Саск. Першу церкву там не «збудували», але я, бувши тоді душпастирем у Канорі, доїздив в цю околицю і так повстала там наша парафія. Першу церкву ми перекупили від латинників і перетягнули її на свою гарну площу, зараз напроти залізничої станції при головній дорозі, дещо переробили, щоб узгіднити з нашим обрядом. Там були відправи на радість усіх в околиці, бо у Вадіні тоді церкви не було, лише на північ у Фостоні, а це було навіть тоді задалеко.

Ми заплатили тоді сплатами яких $150 за цілий той будинок. Люди були незаможні, на початках там, але щирі і жертвенні. Покійний зразу включився в парафіяльну роботу, і завжди був вірним, жертвенним і ревним українцем-католиком. Жертвою, працею і молитвами таких людей повстали всі наші парафії в Канаді. Тим вони лишили по собі сталі пам'ятники для будучих поколінь, як належить жити і творити свою долю. Вічна йому пам'ять.

Вінніпеґ **о. Стефан Семчук**

ПОМИЛКОВА ЦИТАТА

Дякую за поміщення нотатки про вихід моєї книжки «Що варто б знати» («УВ» за 13-го квітня ц.р.).

Одночасно хочу зазначити, що, мабуть, з причини коректорського недогляду, в тій нотатці була вкралася одна помилка, яка в читачів може викликати різні тлумачення. Тому бажано було б її спростувати. Цитуючи одне місце з мого нарису, що присвячений митрополитові Андрієві Шептицькому, редакція пише: «Його (тобто, митрополита А. Шептицького — ЮМ) не можна не любити, а тим більше — шанувати». В дійсності ж це місце в оригіналі, тобто, в моїй книжці, подано так: «Його не можна не любити, а тим більше — не шанувати» (пропущено одно "не").

Юл. Мовчан

Масідонія, Огайо

Вісті з Едмонтону

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ СТОРІЧЧЯ КАНАДИ

Підготовляють два великі концерти

Два українські концерти, що відбудуться цього місяця в Ювілейній авдиторії, будуть відзначенням 100-річчя Канади.

У п'ятницю 26 травня, концерт «Пісні України» буде складатися з українських пісень у виконанні сопрано Оксани Бринь з Міннеаполісу, жіночого хору ОЖ ЛВУ «Верховина» (в супроводі оркестри), збірного чоловічого хору та збірного мішаного хору.

У суботу, 27 травня, в концерті «Пісні й танці України» виступлять баритон Ярослав Щур з Вінніпеґу, збірні чоловічий та мішаний хор, танцюристи групи «Шумка», «Чорногора» (танцюристи СУМ), і танцюристи СУМК катедральної парафії св. Івана.

Оксана Бринь виступала як солістка в Ню Йорку, Чікаґо і Нюарку. Ярослав Щур співав на різних концертах, у радіо і телевізії.

В час обох концертів буде показ української народньої ноші з різних частин України, з поясненнями.

У п'ятницю, 26 травня, від 7-ої години вечора, а в суботу 27 від 1-ої години дня до 11-ої години вечора у виставкових залях Ювілейної авдиторії будуть також виставки українських книжок, вишивок, великодніх писанок, куховарства і печива.

ЯРОСЛАВ ЩУР

ОКСАНА БРИНЬ

Підготову двох великих концертів веде окремий комітет едмонтонського відділу КУК. Головою комітету є п. П. Лазарович. Жіночі комітети виставок очолює п-і К. Петецька. Виставка українських страв і печива буде дуже оригінальна.

Комітет виставки книжок докладає всіх зусиль, щоб там були повністю представлені албертські автори, ті що пишуть українською мовою, як і ті, що пишуть мовою англійською. Просять авторів-письменників, поетів, публіцистів перевірити, чи всі їхні твори є в розпорядженні комітету. Найкраще звернутись до інж. М. Фляка (10107 — 142 вул., телефон 488-8038) чи д-ра В. Гирака (7704 — 106А авеню, телефон 469-3889) подаючи своє прізвище, адресу і твори, які могли б бути виставлені.

У зв'язку з концертами, що відбудуться в жовтні, комітет плянує репрезентативні виставки українського образотворчого мистецтва, мистецької різьби і мистецької кераміки. До участи в цих виставках запрошені українські мистці Алберти. Інформації про ці виставки та участь у них дає п. Вадим Доброліж, 14308 - 88 авеню, телефон 488-9155.

Великодня архиєрейська Літургія в церкві св. Юрія

У перший день великодніх свят, 30 квітня, Преосвященний Владика Ніл відслужив св. Літургію в церкві св. Юрія. З Владикою співслужили о. митрат Василь Лаба — синкел Едмонтонської епархії та канцлер о. Михайло Сопуляк. Дияконував о. М. Мартинків. Церемоніср: о. Е Камінський. Співав парафіяльний хор під управою о. В. Тарнавського.

Участь у св. Літургії взяло участь велике число вірних — парафіян та гостей, чимало з них приступили до Святих Тайн. По Службі Божій відбулося свячення великодніх дарів біля церкви.

У великодньому слові Преосвященний Владика вказав на значення Христового Воскресення для нас як одиниць — християн і як народу. Віра у Христозе воскресення — говорив він — завжди була основою, на якій ввесь християнський світ спирав свою надію. Нам, українцям, зокрема треба сильної віри у Воскресення Христове, бо ця віра дасть нам силу перетривати народню Голготу і діждатись свого воскресення до самостійного життя.

Перед Великоднем у церкві св. Юрія були великопісні духовні вправи, що ними проводив о. д-р Григорій Миколів, ректор Інституту ім. Митрополита Андрея в Саскатуні. Ці духовні вправи пройшли гарно, і у всіх учасників залишили милий спомин. У Світлий понеділок старанням Марійської дружини пань відбулась великодня радіопередача в рамцях авдицій Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

На віднову єпископської резиденції

Члени катедральної парафії св. Иосафата в Едмонтоні склали: по 25 дол.: Іван Дук, Антін Крушельницький, Василь Середа; 20 дол. Н.Н.; по 15 дол.: Катерина Токарик, Ірина Гасенюк, Михайло Мулик, Богдан Небожук, Микола Іванків, Н.Н., Осип Прийма, Андрій Зебак, Євген Апонюк; 12 дол. Трофим Куць; по 10 дол.: Катерина Смолик, Іван Приступа, Іван Писик, С. Барда, Ольга Кашуба, Норман Качур, Петро Трильовський, Ярослав Іванусів, Теодор Панчишин, Дмитро Вихопень, Григорій Галіна, Омелян Вернер, Михайло Бойко, Тома Обуховський. Теодор Шутяк, Іван Лагола, В. Поливкан, Іван Петрик, Василь Шевчук, А. Галько, Текля Шеремета, Иосиф Конколюс, Никола Ковтон, К. Савка, Петро Боцяк, Павло Кузик, Анна Міґель, Юлія Ясінська, Василь Лапчук, Анна Білінська, Іван Вихопень, Н.Н., Михайло Іваник, Н. Прежановська, Франко Грендович, проф. Юліян Буцманюк, Лаврентій Пшик, Стефанія Амброз, Кость Тхір, Р. Місанчук, Павло Грещук, Володимир Стебельський, Текля Черняк, Петро Романюк, Олексій Мазурик, д-р Віктор Байрак, Текля Грещук, Анна Леміська, Василь Беґей, Анна Дутка, Михайло Боднар, Петро Мурський, д-р В. Качор, Василь Бурак, Марія Стадник, Марія Кондратюк, Павло Зазуляк, С. Усик, Іван Бойко, Володимир Кривор, Михайло Уніловський, Анна Гаврилечко, Василь Зіньчук, И. Карпінка, Франко Ядловський, Михайло Даниск, д-р Роман Грабар, Василь Левчик, В. Маркевич, О. Гащук, Петро Міськів, Н.Н., Іван Блащук, Ксеня Маринчук.

Це третій з черги список. Дальші списки катедральних членів - жертводавців будуть подані в чергових «УВ».

Церковні громади: Калмар, Ледук і Торебі — разом 206 дол.; Ванкувер, Б.К.: 1,000 дол.

Окремі жертводавці: Семен Сич з Гей Лейкс 25 дол.; Іван Когут з Гей Лейкс 5 дол.

Шановним жертводавцям — найщиріша подяка.

Михайло Шевчук
голова комітету
віднови резиденції

ТРАВЕНЬ — МІСЯЦЬ МАТЕРІ НАД МАТЕРЯМИ

Любов і молитва до Пресвятої Богородиці

Олександра ХАРИНА

З усміхом, радістю і надією вітаймо травень — вибраний місяць Пресвятої Богородиці, матері над матерями.

Як настирливо пересуваються картинами спогади з місяця травня в Україні... Майські щоденні молебні, Акафисти, пісні в честь Божої Матері... Народ рідний — щирий і богомільний...

Стільки змін! А Мати Божа завжди та сама. Завжди Вона Мати Правди, що непогасне світло й тепло дає душі нашій.

Людське серце тужить за приязню. Де ж її шукати, як не в Тебе, Божа Мати! Приязнь Твоя — скарб великий.

Про людську, але сердечну, приязнь, один поет пише ось так: «Приязнь — це запах троянди з однаковим ароматом між кожною пелюсткою». Що ж тоді сказати про приязнь пресвятої і вселаскавої Цариці неба й землі для нас негідних!

Чи можна в кількох реченнях висловити те, що з приходом травня нуртує в душі тої людини, яка зазнала стільки ласк від Матері Божої? Почування дитячої любови, сплетені з великою вдячністю, подякою, хвалою-прославою...

Маємо час на все, а так мало часу маємо для Бога... Зробім постанову в цьому місяці травні присвятити більше часу молитві. Приходьмо громадно (так, як бувало в Україні) на врочисту Службу Божу кожної неділі і свята. Славімо Матір Божу співом нашим!

Більше читаймо релігійну літературу і пресу, шукаючи світла для нашого християнського життя.

Хай обновиться наша любов і молитва до Пресвятої Богородиці. Молімся за духово-моральне відродження християн, зокрема за нашу молодь, бо хвилевий добробут не є остаточною ціллю людського життя.

Перед Тобою, Мати Божа, схиляємось у поклоні. У любові до Тебе, Матері матерей, хай буде в нас теж любов і пошана до всіх українських матерей і спільної нашої Матері — України.

Наслідуймо чесноти Пресвятої Богородиці: покору, скромність чистоту, лагідність і понад усе — віддану любов до Бога і до ближнього.

Завжди ми з потребі, а тепер ми у великій потребі. Молімся щиро за рідну Церкву і нарід рідний.

Хай любов наша і молитва до Пресвятої Богородиці розцвіте свіжо, як найкращі квіти на провесні.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Авторські вечори І. Керницького і М. Понеділка будуть у п'ятницю, 5 травня, в авдиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню, і в неділю, 7 травня, в залі УНО, 10629 - 98 вул. Початок: 8 год. веч.

Неділя, 7 травня:

о 1 год. попол. в залі УНО: спільне «свячене» з виступом гумористів І. Керницького й М. Понеділка.

о 8 год. веч. в авдиторії школи Пресвятого Серця, 96 вул. — 108А авеню: комедія «Модерна родина» у виконанні УКЮ катедральної парафії св. Иосафата.

Субота, 13 травня:

год. 7 веч. сходини гуртка книголюбів у п-і О. Семчук, 10220 - 125 вул.

о год. 8 веч. в залі УНДому: родинна забава парафії св. Юрія.

Неділя, 14 травня:

3-6 год. попол. в залі УНО, 10629 - 98 вул.: чайне прийняття старанням управи Пластприяту.

NEW LIFE HERBS
Louis Low-On & Son., prop.
9664 Jasper Ave., 422-3270
Edmonton and Calgary
Chinese Herb Remedies for gastric stomach and heartburn, acne, pimples, eczema, rheumatism, asthma, sinus.

Done-Rite Floors

пропонує своїм костумерам доставу та інсталяцію усіх родів карпетів, лінолеум, плиток (тайлів), арборайт-у та плиток (тайлів) на стіни.

Зайдіть до нас на адресу 11812-82 Стріт, Едмонтон або телефонуйте на число: 479-4654 або 479-7664.

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно уряджевому

РЕСТОРАНІ І ДАЙНИНҐ ЛАВНДЖ

КАРПАТІЯ

10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213

Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків. Винаймаємо наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.

УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

Нововідкрита

BARABASH ART GALLERY

оферує прекрасні оригінальні олійні образи по дуже умірковaній ціні та запрошує українських артистів давати свої образи на виставу і до продажу.

Тел.: 479-3171 **8733 - 118 Ave., Edmonton, Alta.**

коло **OREST STUDIOS**

портретисти і спеціялісти у весільних знимках

Григорій Барабаш, власник

АСЕКУРУЄМО

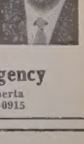

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ҐАЛЮ

на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-5425 або 479-3654

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ

Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

Tel.: 424-6860 — 9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик. Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою:
Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n. Published every Thursday by
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708 Phone
Річна передплата в Канаді $4.00 | Yearly Subscription in Canada $4.00
Поза Канадою $4.50 | Outside Canada $4.50
Зміна адреси: 10 центів
Видавнича спілка не відповідає за оголошення
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

Хитромудро, але страшно

Загадали «наші» комуністи протестувати в Москві. Вирішили, що таки треба сказати слово в оборону української мови. Тим Бак — хай здоров буде — погодився їхати. Протестна поїздка, отже, відбулася хитромудро. Але й за плечима Тима Бака було страшно. Найгірший день був 22 квітня, себто два дні перед катастрофою космонавта Комарова. Тоді «наші» делегати опинились віч-на-віч із суворим «ідеологом» Сусловим. Завдяки Тимові Бакові — хай ще раз здоров буде — все закінчилось щасливо, себто не було ніякого нещастя.

Мово українська, вічний через тебе клопіт! Ти і поневолювачам сон з очей зганяєш, і страху завдаєш поплентачам бідним.

В Україні — як усі знають — є українська мова. «Є» — це значить: покищо є, та краще, якби її не було. І все можливе робиться, щоб тієї мови не було. Це також усім відомо. Навіть людям у ТОУК. Деякі члени тієї комунофільської організації в Канаді почали домагатись вияснення від своїх провідників. Дехто сміливіший радив протестувати проти русифікації України. Зацитькуючи такі голоси, ТОУК-івські лідери нарешті вирішили, що таки треба щось зробити. Зробити обережно і не виставляти надто власної голови. Так і зробили. Під проводом канадського комуністичного ватажка Тима Бака 30 березня п'ять делегатів поїхали робити делікатний протест.

Підсоветська преса згадала про шановних канадських делегатів, але про мету їхньої поїздки, про зміст їхніх розмов у Києві і Москві не сказала нічого. За повідомленням РАТАУ, перший секретар ЦК КП України П. Шелест 21 квітня мав зутріч з делегатами комуністичної партії Канади. Тоді «відбувся відвертий обмін думками по широкому колу питань, які являють взаємний інтерес». Другого дня делегати були у Москві у Суслова. Про це було повідомлення ТАСС: «В ході розмови обговорено питання, які цікавлять обидві партії». Участь у розмові Суслова з канадськими комуністами брав — каже ТАСС — «секретар ЦК КП України А. Д. Скаба». Деталь, як-не-як, досить несподіваний.

Про хитромудру, але страшну поїздку торонтська комуністична газета «Життя і слово» (1 травня) принесла довге звідомлення п. з. «Перебування делегації КПК (комуністичної партії Канади) на Україні». Звідомлення вийшло більш-менш таке, яка була поїздка: трохи менш залякане, зате ще більш хитромудре. Йдеться про те, щоб, не говорячи надто виразно, все ж сказати членам ТОУК: Бачите, наші таки поїхали туди, куди треба, з тим, чого треба. Більш уже не кричіть.

Хто ж були ті «наші»? Делегатів було шість: Тим Бак, Вільям Росс, Василь Гарасим, Юрій Соломон, Петро Кравчук і Антін Білецький. Ці делегати прибули літаком до Москви. «Того ж самого дня делегація відбула поїздом з Москви до Києва». Гості з Канади «мали декілька зустрічей у центральному комітеті комуністичної партії України», розмовляли теж з міністрами, які «знайомили делегатів з документацією своїх відомств, з станом освіти і, зокрема, українських шкіл, викладанням української мови у вищих учбових закладах, з розвитком і дальшими перспективами української мови». Також в Академії наук були «розмови по питаннях української національної культури, історії, мови, економіки і права». У Львові ректори університету й політехнічного інституту «познайомили делегатів з національним складом студентів».

Більше разів гості зустрічалися з письменниками. Секретар управи Спілки письменників України говорив канадцям про «важливі проблеми», що обговорювались на останньому з'їзді письменників у Києві.

Замість «широкого кола питань», про яке повідомляла РАТАУ, насправді було тільки одне широке питання: питання української мови й культури. Це питання не тільки широке, а й надзвичайно трудне. Тому, вертаючись у Канаду, канадські делегати були в Москві у Суслова: хай партійний знавець марксизму-ленінізму скаже, чи в Україні треба української мови, чи ні.

Ще поки торонтська газета принесла звідомлення про «протестну» поїздку, між членами ТОУК ходила чутка, що делегація канадських комуністів зробила протест проти русифікації України і що не всі делегати українського роду здивували людей своєю сміливістю. Не здивували навіть Тима Бака.

Харчі і тарифи

Ціни на харчі зростають, жіноцтво протестує, а парляментський комітет шукає ратунку. Простої розв'язки — кажуть — тут нема. Отже, ціни будуть далі зростати, а жіночі протести небагато поможуть парляментським знавцям. Один із них, однак, уже тепер висуває пропозицію, яку в Монтреалі та в інших містах привітали як дуже щасливу.

Рон Басфорд, ліберальний посол з виборчої округи Ванкувер-Буррард, радить скасувати внутрішні тарифи на імпортовані харчі. Це — каже він — є однією з причин зростання цін на харчі. Р. Басфорд, який є одним з керівників парляментського комітету для вивчення цін харчів, недавно виступав у Монтреалі на пресовій конференції і роз'яснював «таємниці» митних протекційних тариф. Головна біда ось у чому: ціни йдуть угору, як показують митні тарифи, хоч нема економічних підстав для цього. Якщо, встановлено митну тарифу, напр., два доляри на якийсь харчовий продукт, то не тільки фірми, які імпортують, а й теж канадські продуценти підвищують ціну на два доляри.

За всі імпортовані харчі — за м'ясо чи виноград — треба платити більше. Це здається зрозумілим і потрібним для охорони господарства власної країни. Однак незрозумілим є факт, чому ціни на канадські харчі бувають такі самі, як на імпортовані харчі. Чому виноград з Британської Колюмбії не може бути дешевшим від винограду каліфорнійського?

Деякі «охоронні» тарифи не охороняють узагалі нікого. На банани є в нас митні тарифи. «Не розумію, що ми тут охороняємо» — сказав Р. Басфорд.

Високі мури «охоронних» тариф охороняють продуцентів. Однак треба — сказав Р. Басфорд — зважати не тільки на продуцента, а й на пересічного громадянина — споживача.

—o—

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 25-РІЧЧЯ УПА

Вісім нагород за картини боротьби повстанців

Крайовий комітет у ЗДА для відзначення 25-річчя УПА дасть вісім нагород за найкращі мистецькі картини, тематично пов'язані з боротьбою українських повстанців.

Чотири нагороди (1.250; 1,000; 750; 500 долярів) одержать автори найкращих творів, виконаних олією і темперою. За картини, виконані іншою мистецькою технікою, будуть присуджені також чотири нагороди: 300, 200, 150 і 100 долярів.

Картини мають бути не менші як 10 × 20 цалів. Мистецькі твори, призначені для конкурсу, треба вислати до 1 березня 1968 року на адресу: National Committee for the Observance of the 25th Anniversary of UPA, P.O. Box 304, Cooper Sta., New York, N.Y., 10003, U.S.A.

Про збройну боротьбу УПА «Енциклопедія українознавства» подає такі короткі відомості: «Протиукраїнська політика німців на Україні породила широкий опір українців новому окупантові. Збройний опір німцям виявився найраніше на Поліссі й Волині. В нім брали участь різні українські політичні течії, спершу особливо — УНР. Тут уже з початком совєтсько-німецької війни діяла, під проводом Тараса Бульби-Боровця, т. зв. Поліська Січ, автономна військова одиниця українських партизанів, що за згодою німців воювала тут із большевиками. Літом 1942 року Січ переформувалася на Українську повстанську армію — УПА, що носила також назву УНРА (Українська народна революційна армія); вона обороняла українське населення від німецького безправства, а одночасно вела боротьбу з большевицькими партизанами».

«Від 1942 р. на Волині діяв збройний резистанс під проводом ОУН, очоленої Бандерою. Він згодом прийняв назву УПА і поглинув інші повстанські організації. Боровця арештували німці. В 1943 р. центр УПА перейшов до Галичини, де головним чином розгорнулася збройна боротьба проти німців і проти большевиків. Поширення повстанської боротьби створило такий стан, що німці наприкінці окупації панували лише в містах, а на села робили тільки наскоки».

ПОМЕРЛИ ДВА СВЯЩЕНИКИ

З Коломиї прийшла звістка, що там помер о. Константин Карачевський, проживши 83 роки.

До совєтської окупації він душпастирював у Станиславівській єпархії.

• • •

Душпастир Церкви Покрова Пресв. Богородиці в Судбурі, Онт., о. Василь Зварич, 77 років, помер 25 квітня.

До війни душпастирював у Львівській архиєпархії. До Канади прибув 1948 року.

ЗУСТРІЧ ЗИМИ З ВЕСНОЮ В АЛЬБЕРТСЬКІЙ ОКОЛИЦІ ВАЙТ МАД КРІК: трава вже є під снігом; від дощів і сонця вона незабаром зазеленіє.

ГОЛОВА ВО УНРАДИ АТАНАС ФІҐОЛЬ ЗАЯВЛЯЄ:

«Визнаю ідею української цілости; заперечую зайві поділи»

«Визнаю ідею української цілости; заперечую зайві поділи» — сказав новий голова Виконного Органу УНРади д-р Атанас Фіґоль.

У промові, виголошеній перед закриттям 6-ої сесії УНРади в Мюнхені, він склав особисту заяву і висловив погляд на теперішні завдання УНРади.

«Дякую за честь і довір'я, якими ви мене наділили, — дякую за обов'язки, якими ви мене обтяжили» — сказав А. Фіґоль.

РОКИ ІДУТЬ

«Живучи радше минулим, ми належно не усвідомлюємо, що минають десятки років нашого перебування на еміграції».

Про себе А. Фіґоль сказав: «Визнаю ідею української цілости; заперечую зайві поділи. Заперечую поділи на всілякі групи в такому розумінні, що вони ніколи не можуть вершкувати над тим, що називається цілістю української проблеми. Хочу трактувати українську проблему в аспекті української цілости. Група й зрізничкування є доцільні, коли підпорядковані цілості».

«Заявляю: оце стоїть перед вами людина, яка не належить до жадної фракції в УНРаді ані до будь-якої політичної організації поза УНРадою. Стоїть людина, яка не має наміру вступати до будь-якої політичної партії не тому, що заперечує їхню вартість, а тому, що тепер на еміграції партійні різниці, які нас ділять, тратять всякий глузд. Вони, зокрема, шкідливі, коли доводять до комплексів ненависництва і взаємного поборювання, а це абсорбує наші сили і не дозволяє нам зосередитися на важливих справах нашого визволення».

«...Чужинні чинники підсувають нам "домашні задачі", які абсорбують нас на довгі роки, "задачі", які не мають поза тим жадного значення. Ми, звичайно, не здаємо собі справи з того, скільки нагод втратили для збереження наших власних інтересів».

Головні політичні завдання ВО УНРади, на думку А. Фіґоля, можна поділити на три групи:

«Перша група — наша головна мета — це всі завдання, безпосередньо пов'язані з Україною... Це найважливіший аспект нашої праці. Я щасливий, що приходжу на це становище після десятка років здійснювання саме тих справ, про які ви говорили на сесії. До речі, згадувано тут про потребу видавати поважні наукові праці. Маю приємність працювати в НТШ, і вважаю, що видання НТШ — включно з Енциклопедією українознавства — становлять об'єктивну наукову інформацію про Україну. З вдоволенням доводиться ствердити, що ці видання якоюсь мірою причиняються до посилення політичного ферменту в Україні, а в західньому світі знаходять позитивну оцінку».

«Друга група — це комплекс справ нашого довкілля. Україна не живе сама для себе, вона діє в даному часі і в окресленому просторі. Тому завжди актуальними є питання відношення до наших ближчих та дальших сусідів і до всіх духових процесів, які проходять у нашу добу, також, наприклад, як європейська спільнота, екуменічний рух та ін.»

«Третя група — це важливий комплекс проблем УНРади як установи. Організаційна її побудова й мережа підбудови перебувають у стані кризи, що вимагає нового оформлення чи підсилення».

«Я мав приємність більше разів побувати в усіх більших скупченнях української діяспори в ЗДА, Канаді й Англії. Молода ґенерація існує: вона, щоправда, інша, ніж ми її собі іноді уявляємо, вона нас часто не розуміє, зокрема їй чужі методи, якими ми звикли працювати. Але вона ставиться позитивно і з повним співчуттям до державницьких проблем України. В такій ситуації головним завданням Виконавчого Органу буде знайти шлях до молодих людей; перещепити ідеї та змагання за їх здійснення, щоб продовжувати боротьбу, розпочату на українській землі п'ятдесят років тому».

НЕВДАЧА Й УСПІХ

Як оцінювати вислід політичної діяльности? «Якщо дивитись песимістично, довелось би ствердити, що нема успіху» — сказав А. Фіґоль. «Але мені здається, що помилка в оцінці ситуації в тому, що ми міряємо величини і процеси політичного буття мірами нашого особистого життя. Тим часом етапи життя нації не конче покриваються з відтинками одної, двох чи трьох ґенерацій: вони потребують інколи куди довшого часу».

«Підхід до деяких явищ спільного життя треба радше формулювати за думкою філософа: «не треба аж надіятися, щоб починати, і не треба конче мати успіх, щоб продовжувати». І в цьому, на мою думку, суть існування державного центру Української Народної Республіки в екзилі. Не потребуємо аж надіятися, щоб починати, і мусимо продовжувати, хоча, може, доля не увінчає успіхом нашого труду. Бо, може, ефект нашої праці прийде щойно після наполегливих старань ряду ґенерацій. Проблема передусім у тому, щоб ми, віддаючи наші найкращі сили, видержали, встоялися, не заломилися!»

«Виходячи з такої настанови, хочу сказати, що завдання, яке я перебрав, трактую як «велику гру». Я можу програти, але не може програти ідея, за яку змагаємося».

—o—

Умер кардинал Данте

Кардинал Енріко Данте помер у Римі на 82 році життя. Колись він був керівником церемоній за Пія XII, Івана XXIII і Павла VI.

Тепер є 93 кардинали.

Дискусії й полеміки хай будуть культурні

ЗАКЛИК УПРАВИ СПІЛКИ ЖУРНАЛІСТІВ

«В останньому часі в деяких українських пресових органах у Канаді розгорілася політична полеміка, в якій засобами боротьби стали не так логічні аргументи і об'єктивна правда, а однобічне і нетолерантне до чужих поглядів резонування, образливі слова, особисті інвективи та очорнювання» — каже заява управи Спілки українських журналістів Канади, закликаючи газетних полемістів до порядку.

«Управа Спілки українських журналістів Канади стоїть на становищі, що не було б добре, коли б у нашому політичному житті в Канаді панувала безкритична однодумність у поглядах та ідеології, а тим більше яканебудь, накинена певними середовищами, регляментація поглядів. Тому, шануючи завдання і престиж української преси, не вільно нам лаяти і обкидувати болотом інші українські часописи та середовища за те, що вони мають іншу політичну концепцію чи застосовують інші методи у нашому змаганні до однієї, нам всім спільної цілі. Кодекс етики українського журналіста, схвалений на 2-ому з'їзді українських журналістів Америки і Канади 5-ого і 6-ого листопада 1966 року в Торонті, виразно доручає (точка 9): «У критиці і полеміці треба зберігати спокійний тон, вистерігатись образливих висловів та виявляти максимальну добру волю. Пишучи про рідні установи й організації, можна і треба їх критикувати, коли є до цього причина, мавши на увазі, що конструктивна 'критика' є основним привілеєм вільного суспільства та передумовою його розвитку. Але в такій, як і кожній критиці треба відкликатись на дійсні, перевірені факти та мати на увазі добро і покращання цих установ, а не їх упадок чи тільки критику для критики».

Справа газетних полемік була вже обговорена на 1-ому з'їзді українських журналістів Америки й Канади в жовтні 1965. Тоді оголошено таку заяву: «Спираючись на демократичному принципі свободи слова, з'їзд уважає, що обмін думками, дискусія і навіть полеміка в пресі у справах політичних і справах Церкви потрібна та корисна, якщо ведеться згідно з принципами журналістичної етики і на основах взаємної пошани та толеранції до чужих поглядів. З'їзд закликає працівників української преси неухильно дотримуватися у

(закінчення на 5 стор.)

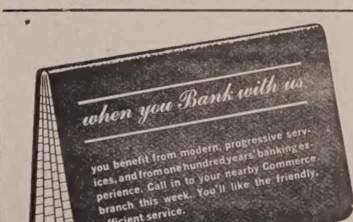

CANADIAN IMPERIAL
BANK OF COMMERCE

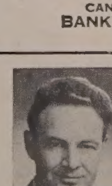
ALAN COOKE

ВАСИЛЬ
СКОРЕЙКО
підтримує
ALAN
COOKE

Він просить Вас також підтримати його.
Al Cooke хоче кращого для Північно—Східного Едмонтону. Він промовлятиме за Вас.

23-го травня, голосуйте

ALAN COOKE | X

Authorized by Ed. North East PC Ass'n.

ПРОВІДНА НЕДІЛЯ

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 14

У ті дні руками апостолів ділялися знаки і многі чудеса в народі. І були всі однодушно в притворі Соломона. А з інших ніхто не важився до них прилучитись; але величав їх нарід. І щораз більше прибувало віруючих у Господа, множество мужів і жінок, так що і на вулиці виносили недужих і клали на постелях та ліжках, щоб як переходив Петро, бодай тінь його отінила кого з них. Сходилося також множество із довколишніх міст до Єрусалиму, що приносили недужих і мучених нечистими духами; і ті всі ставали уздоровленими.

І повстав первосвященик та всі, що з ними були, що є секта садукеїв, наповнилися завистю і наложили руки на апостолів і посадили їх в прилюдну в'язницю. Та ангел Господній уночі відчинив двері в'язниці і вивів їх, кажучи: Ідіть і, ставши, говоріть у храмі народові всі слова сього життя.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ІВАНА: зач 65

Коли ж настав вечір того дня, першого в тижні, а двері, де зібрались учні були замкнені зі страху перед жидами, — прийшов Ісус, став посередині та й каже їм: "Мир вам!" І це сказавши, показав їм руки і бік свій.

Зраділи тоді учні, побачивши Господа. І промовив до них Ісус знову: "Мир вам!" Як післав мене Отець, так і я посилаю вас". І сказавши це, дихнув і каже їм: "Прийміть Духа Святого: кому відпустите гріхи, тим відпустяться; а кому задержите, задержаться".

Тома, один з дванадцяти, званий Близнюк, не був з ними, коли прийшов Ісус. Говорили йому інші учні: "Ми бачили Господа". А він сказав їм: "Як не побачу на руках його знаків від цвяхів і не вкладу пальця мого в рани від цвяхів, і не вкладу моєї руки в його бік, не повірю".

А по восьми днях знову були вдома учні і Тома з ними. Приходить Ісус, — а двері були замкнені, — став посередині і промовив: "Мир вам!" Потім каже Томі: "Подай сюди свій палець і подивись на мої руки; і подай руку свою, і вклади в мій бік, і не будь невірний, а вірний".

Тома відповів і сказав йому: "Господь мій і Бог мій!" Каже йому Ісус: "Увірував ти, бо побачив мене; блаженні ті, що не бачили, а увірували".

Багато ж інших чудес зробив Ісус перед своїми учнями, що не записані в цій книзі. А це написано, щоб ви вірували, що Ісус — Христос, Син Божий, і щоб, віруючи, життя мали в ім'я його.

—o—

Богослуження: травень

Гр. Юл. Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
7 24 Н	1. Томина.	Св. Отців
8 25 П	† Марка ап.	Івана Богосл.
9 26 В	Василія сщмч.	† Перен. м. св. Николая
10 27 С	Симеона сщмч.	† Симона Зилота ап.
11 28 Ч	Ясона ап.	† Кир. і Мет., уч сл.
12 29 П	9 мч. в Кизиці	Єпіфанія св.
13 30 С	†Якова ап.	Гликерії мч.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
7. — Норт Стар 10.30
14. — Гай Прері 10.30; Кінусо 2 попол.
21. — Ріно 10.30; Гай Прері 2 попол.
28. — Піс Рівер 10.30

о. Д. Гнат
P. O. Box 68, Glendon, Ph. 635-3741
7. — Ст. Павль год. 8.30 р.; Гледон год. 10 спільне свячене; Парастаси на гробах
14. — Айрон Ривер 10.30 рано; спільне свяч.; День матері
21. — Еншав год. 10.30 р. — Парастаси на гробах
28. — Боннивил год. 10 р.

о. М. Головатий
Camrose, 4703 - 46 Ave. Valley Crest Apt., suite 102 Ph. 672-5378
7. — Кемровз 8.30 рано; Гей Лейкс 11 год.; Равнд Гілл 2.30 попол.

о. Т. Гурко
P.O.B. 8, Radway, Ph. 736-3501
7. — Елдорена — Парастаси
14. — св. Параскевії — Парастаси
21. — Смокі Лейк — Парастаси
28. — Смокі Лейк — Парастаси

о. М. Ґураль
P.O.B. 58, Myrnam, Alta.
7. — Ллойдмінстер
14. Сош. Св. Духа — Мирнам
15. Св. Духа — Мирнам
21. — Філеліті (храм. празник)
28. — Ллойдмінстер

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton Ph. GA 4-1472
7. — Делф
14. Сош. Св. Духа — Ст. Майкел
21. — Восток св. Михаїла год. 9.30 р.; год. 2 попол. Парастаси
28. — Лемонт год. 9.30 р.; год. 2 попол. Парастаси

о. О. Захарінсевич
Box 160, Redwater, Ph. 735-3952
7 — Редвотер год. 10
14. — Редвотер год. 9. Федора год. 10.30, Сл. Б. — Парастаси на цвинтарі
15. Пресв. Тройці — Редвотер год. 9
21. — Редвотер год. 9; Вог год. 10.30; по Сл. Б. Парастаси на цвинтарі
28. — Редвотер год. 10; год. 2.30 попол. — Парастаси на цвинтарі Редвотер-фарми, опісля — на цвинтарі Куквил

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton Ph. 434-8279
7. — Стар
14. Зелені свята — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. B. 502, Hines Creek, Ph. 83
7. — Ройкрафт 10; Ґренд Прері 1 попол.
14. — Ройс 10
15. — Гайнс Крік 10
21. — Гайнс Крік (храмовий празник)
28. — Ворслей 10

о. П. Литвин
Two Hills, Ph. 657-2345
7. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10 (празник)
14. — Ту Гилс год. 10; Гери Гил год. 12
21. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30 (Парастаси)
28. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30

о. Є. Мельничук
P.O.B. 215. Boyle, Alta.
7. — Бойл 9 год. рано; Креґенд 11.30 рано
14. — Френс 9 год. рано; Проспериті 11.30 рано; Бойл 7 год. веч.
21. — Бойл 9 год. рано; Креґенд 11 год. рано
28. — Бойл 9 рано; Проспериті 10.30 рано

о. П. Петришин
Box 391, Athabasca, Ph. 6752593
7. — Ричмонд Парк (панах. на цвинт.)
14. — Атабаска і Ню Пайн Крік г. 2
21. — Росінгтон
28. — Атабаска

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton Ph. 479-3745
7. — Едсон год. 10; Вайлдвуд год. 2:30 попол.
14. — Дрейтон Велі год. 10 Сл. Божа; Менлі год. 2 попол.
21. — Карвел (храмове свято): сповідь, Сл. Божа, водосвяття; відправа за померлих

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna, Ph. 636-3543
7. — Вильна: Парастаси від год. 1.30; Белліс — год. 4 попол.
14. — Стрий: Парастаси по спільнім обіді
21. — Спедден: Парастаси від г. 1.30; Сокаль 5 попол.
28. — Давинг: Парастаси по Сл. Божій

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree, Ph. 592-3804
7. — Левой — Парастаси
14. — Інісфрі-місто 10 рано; Менвіл 12 вполудне
21. — Ренфурлі 10 рано — Парастаси; Інісфрі 11 ранч — Парастаси
28. — Інісфрі 10 ранч — Парастаси

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent, Ph. 948-3730
7. — Дервент 10.00
14. — Дервент 8. 30; Верміліон 10.30
21. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
28. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
Поминки: 7. Св. Юрія — 4 год. попол., 14. Верміліон — по відправі, і Медов — 4 год. попол.; 21. Елк Пойнт — по відправі, 28. Нортерн Велі — по відправі.

Sterling Memorials Ltd.

3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.
Ph. 474-1311

Фабричні ціни

Peter Kokolski, Manager

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford Ph. 445-2731
7. Проводи — Норт Бетлфорд; 2 год. попол. Парастаси на старім цвинтарі в Норт Бетлфорді
14. Сош. Св. Духа — Радісон
21. — Медовлейк
28. — Норт Бетлфорд
Від 8 травня будуть правитися травневі богослуження кожного понеділка, середи і п'ятниці о год. 7.30 веч.

о. М. Будз
Box 208, Vonda, Ph 47
7. — Вонда 10 год. (спільне свячене)
14. — Смітс 10 год.
21. — Пітерсон 10 год.
28. — Гаврилюки 10 год.

о. С. Гарванко
Box 103, Krydor, Ph. 40
7. — Блейн Лейк (на гробах)
14. — Кридор
21. — Блейн Лейк і Угринів (храм)
28. — Орлів (на гробах)
Майські богослуження о 7.30 веч.: у понеділки — в Орлові; у вівтірки, середи й суботи — у Кридорі; у четверги й п'ятниці — у Блейн Лейку, у неділі — відповідно до заголошень.

о. П. Гарднoвал
Box 37, Norquay, Ph. 65
7. — Норквей 10; Гаес 1 попол.; Арран-місто 7.30 веч.
14. — Норквей 8.30; Гаес 10.30 (празник); Пеллі 7.30 веч.
15. — Норквей 8.30
21. — Норквей-фарми 10; Арран-Весна 1 попол.
28. — Норквей 8.30; Ґлен Елдер 10.30 (празник)

о. В. Фляк
Box 310, Hafford, Ph. 37
7. — Гефорд 9; Спірс 11.00
14. — Гефорд 9; Алтікейн 11.00
21. — Гефорд 9; Албертави 11.00; Спірс 4 попол.
28. — Гефорд 9; Алтікейн 11; Величко 4 попол.

о. А. Хоружний
Box 111, Alvena Ph 10
7. — Алвена-місто 9 рано; Вакав 11 рано (Прастаси на гробах)
14. — Ланівці 10 рано; Боднарі 2 попол. (Парастаси на гробах)
21. — Алвена-місто (Парастаси на гробах)
28. — Вакав 10 рано; Сент Джуліен 2 попол. (Парастаси на ґробах)

о. М. Шевчук
Box 254, Montmartre
7. — Дайсарт; Момарт 3.30 попол.
14. — Кендіяк (празн.); Момарт 8-а рано
21. — Ґренфіл (арх. Сл. Б.); Момарт 8 рано
28. — Момарт
У травні молебні у Момарт: середа, п'ятниця і неділя.

о. С. Юник ЧСВВ
Box 1375, Melfort, Sask
7. — Мелфорт год. 10.30; Ніпавин год. 2
14. — Єлов Крік год. 10.30; Мелфорт год. 7.30
21. — Гронлід 10.30; Мелфорт год. 7.30
28. — Брукобі год. 10.30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave. Victoria, B.C., Ph. 384-6006
7. травня — Вікторія год. 10 рано; Порт Алберні год. 5 попол.
14. — Вікторія год. 10 рано; Шімайнас год. 3 попол.
15. — Порт Алберні год. 10 р.
21. — Порт Алберні год. 10 рано
28. — Вікторія 10 год.

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls Street, Nelson, B. C. Tel. 352-3623
7. — Нелсон год. 9.30
14. — Нелсон і Трейл год. 12
21. — Крестон год. 12
28. — Кренбрук год. 10

МУКИ І СМЕРТЬ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

ДНІ СОРОМУ, ЛЮБОВИ І ПЕРЕМОГИ (3)

о. Методій НИЧКА ЧСВВ

Римський намісник зразу помітив, що Ісус невинний. Тому не підтверджує присуду жидівської старшини, як цього вони сподівалися, але питається: «Що ж злого вчинив Він, що приводите Його сюди?» Жиди не відповідають на питання. Вони відказують: «Якщо б Він не злочинець, ми не приводили б Його сюди!» Пилат наче грається з жидівською старшиною. «То судіть Його за Вашим законом» — каже він, хоч добре знав, що старшина вимагає кари смерти, якої без його потвердження виконати не зможе.

Хоч-не-хоч жиди мусіли вийти із своїм оскарженням. Пилат почувши закид, що Ісус подає себе за жидівського царя, хоч і не вірив цьому, вирішив переслухати Ісуса. Ісус підтвердив що Він Цар, але Його Царство не з цього світу. Його царство — царство духа, правди. Вислухавши цього Пилат, махнув зневажливо рукою ще й додав: «що таке правда?»

За той час зібралася чимала юрба. На неї тепер розраховувала жидівська старшина. Задзвонили срібняки, посипались обіцянки, і юрба вже гомоніла й домагалася смерти на Ісуса. Пилат, що досі думав, що легко дасть собі раду зі старшиною, побачив, що він у сліпому куті: тут невинна людина, а тут роз'юшена юрба.

* * *

Мав римський намісник звичай щороку перед Пасхою випускати з тюрми в'язня, якого нарід собі забажав. І це мало стати дошкою рятунку для справедливости!

Пилат ставить перед народом Ісуса і Вараву — розбійника. «Кого хочете, щоб пустив вам: Ісуса чи Вараву?» — питає. Він був певний, що нарід вибере невинного Ісуса. І Пилат таки затріюмфує над жидівською старшиною. Але нарід кричав: «Пусти нам Вараву!» — «Що ж зроблю з Ісусом?» — «На хрест із Ним! Розпни Його!» Це вже шаліла кровожадна юрба.

— «Я не винен крови цього Праведника» — слабо виправдував себе Пилат. «Кров Його на нас і на наших дітей» — ще дужче ревіла юрба. «Я скажу Його покарати й випущу» — тихо і зломано сказав Пилат. Перша спроба його не вдалася. Він пробує другої. Болючішої для Ісуса. Він дає приказ воякам бичувати Оскарженого і тим думає привести юрбу до милосердя.

* * *

«Від стіп до голови немає здорозого місця на мені».

«Я червак, а не людина. Людям — посміховище, а народові — погорда», — так провіщав старозавітний пророк про теперішню подію.

«Вдягли Його в багряницю. На голову вложили терновий вінок. В руки дали тростину. Тоді глумилися над Ним. Клякали на коліна перед Ним, плювали на Нього, били Його і кпили собі, кажучи: Радій — вітай, жидівський Царю!»

* * *

Зжахнувся Пилат, побачивши скатованого Ісуса. Він веде Його й показує народові, кажучи з докором: «Ось це чоловік?!» Таким способом хотів розбудити в юрбі милосердя і співчуття.

Стояв Син Чоловічий перед народом неподібний до людини. На голові вінок із терния, обличчя скривавлене й оплюване, у зв'язаних руках — тростина, на плечах — багряна хламида. А в очах — і біль, і тривога, і сумнів докір невинної Жертви, але й любов і прощення Бога-Спасителя!

На хвилину замовкла юрба, немов закам'яніла на вид того, що бачила. Якась жінка голосно заридала. Хтось дужими раменами піддержав її, щоб не впала, й лагідно вивів з-посеред юрби. На мить здавалося, що милосердя візьме верх над ненавистю. Та не так сталося. Ось трохи несміло озвався один голос: «На хрест з Ним!» І знову юрба кричала: «Розпни Його!»

«Я не бачу в Ньому ніякої вини» — говорив Пилат. «Як цього пустиш, так ти не друг кесаря, — бо кожен, що робить себе царем, є ворогом кесаря» — така була остання атака хитрих старшин.

І це переважило. Ця непряма погроза доценту пригнітила всяке почуття справедливости в сумлінні римлянина. Пилат проголошує присуд хресної смерти на Ісуса і вмиває руки.

Трагічний процес закінчився.

• • •

Кара смерти розп'яття на хресті була найжорстокіша. На неї засуджували тільки невільників, убивців і великих злочинців. Хрести мусіли нести самі засудженці. З Ісусом мали розп'яти ще двох злочинців.

Часу було мало. Хрести були готові. Вже коло полудня вулицями Єрусалиму поволі посувався похід засуджених на страту. Напереді йшов урядник із таблицею та споміщав ім'я засудженого і злочин, за який він умирає. Ісусові казав Пилат написати: «Ісус Назорей — цар юдейський!» Ім'я і «провина»!

• • •

Кожного засудженого вели чотири вояки. Перший ішов Ісус, за Ним два злочинці, а так відділ війська на чолі з сотником. Зараз за військом ішла жидівська Висока Рада, а далі, вже в безладі, юрба. Це були переважно милосердні жінки. Було перед Пасхою, і люду було незчисленно!

—o—

Дискусії і полеміки

(закінчення з 4 стор.)

своїй важкій та відповідальній праці шляхетних засад журналістики західнього світу і її головного завдання: стояти на сторожі моральних, соціяльних та національних інтересів своєї суспільности і свого народу».

Новий заклик вести культурно дискусії й полеміки в газетах підписали В. Левицький — голова управи Спілки українських журналістів Канади та І. Липовецький — секретар управи.

З нових видань

НИКОДИМ І ХРИСТОС

І. Добрачинський. Листи Никодима. Повість. Переклад Я. Чумака. Торонто, видавництво «Добра книжка», стор. 564.

Чи Никодим, що вночі приходив до Христа на розмову і потім допоміг поховати тіло Розп'ятого, став християнином? Мабуть, так. Євангельські тексти не згадують про це, зате вказують на високий пост Никодима в жидівському суспільстві. І саме через цю обставину постать Никодима не раз привертала до себе увагу письменників.

У «Житті Ісуса» Франсуа Моріяка довга нічна розмова Никодима з Христом кінчається таким реченням: «І ще Никодим був там, а Христос, серед нічної тиші, вже чув запах мірри й алое». Так Христос дивиться на Никодима. Польський письменник Ян Добрачинський пробує показати, як Никодим дивиться на Христа. Христос бачить усе, Никодим — тільки фрагменти, з яких помалу складається цілість, себто віра у Христа.

При першій зустрічі з Христом Никодим у повісті Добрачинського чує такі слова: «Працюй у міру твоїх сил. Учись відречення. І чекай». Никодим учиться відречення. Його дочка вмирає. Ні лікарі не врятують її, ні чудо не станеться для неї. Никодим, отже, чекає, себто пильно все спостерігає і раз-у-раз пише листи своєму вчителеві Юстові.

Повість Добрачинського — це вся євангельська історія, написана з точки погляду Никодима. Якого Никодима — історичного? Польський письменник намагався вкласти в Никодимові листи якнайбільше подробиць з жидівського побуту і жидівської історії. Однак Никодим Добрачинський не дуже схожий на вченого жида часів Христа. Він, пишучи до свого колишнього вчителя, ні разу не починає будь-якої типово жидівської дискусії. Про членів Великої Ради каже, що їхні біблійні суперечки «смертельно нудні і нецікаві».

Никодим польського автора — то, насправді, не жид, а людина, що живе в жидівській громаді. Людина, що має серце, себто відчуває горе, і має голову, себто розуміє непевність. Такий Никодим може бути добрим провідником для новітнього читача євангельської історії.

Книжку Яна Добрачинського вже перекладено декількома мовами. Добре, що і в нас з'явився переклад. Торонтська «Добра книжка» дає українському читачеві добру книжку.

Добрачинський пише розмовною мовою, часто — гостро, іноли — дотепно. Тієї розмовної легкости хотілось би бачити більше в українському перекладі. У новому українському виданні слід виправити деякі помилки автора, який у жидівських словах часто змішує «х» і «г»: пише «х», де треба писати «г», або навпаки. Два чи три рази подано пояснення, нібито в жидівських молитовних коробках (тефіллін, або філактерії) є текст Псалмів! Не тільки вчений Никодим, а й кожний невчений жид знає, що там є чотири тексти з книги Ісходу (13, 1-10; 11-16) і книги Второзакону (6, 4-9; 11, 13-20).

НАША ЛІТУРГІЯ

Святе Причастя стоячи

Питання. Від якогось часу деякі наші українські католицькі церкви заводять звичай приступати до Св. Причастя стоячи. Чи це свято, гідно й побожно приймати Св. Причастя стоячи?

Відповідь. У всіх східних Церквах, — як католицьких, так і православних, вірні завжди приймали і приймають Св. Причастя стоячи. Наші діди і прадіди, навіть після Берестейської Унії (1595 р.) ще довго не клякали до Св. Причастя, а приймали його стоячи. На Закарпатті, а також у Румунії та Югославії (в Бачці) навіть у найновіших часах наші католицькі вірні в дуже багатьох церквах приступали до Св. Причастя стоячи. Деякі члени Літургійної комісії в Римі (теперішній кардинал Тіссеран та о. К. Королевський), які побували в Галичині, на Волині й інших країнах, заселених нашими вірними, заявили, що давнішній київський обряд найкраще зберігся по сьогодні саме на Закарпатті, в Румунії та в Бачці (Югославія).

Звичай клякати до Св. Причастя прийнявся в Галичині підо впливом латинників, і в багатьох із нас виробилося поняття, що це побожніше, більш гідне пошанування Євхаристійного Спасителя. Певно, що, по-людському беручи, в нашому західньо-культурному розумінні, нам здається, що ми більше вшановуємо Бога, коли клякаємо перед Ним, ніж коли тільки стоїмо. Але це західній звичай, що прийшов до Західньої Европи з Еспанії. Наш обряд ми прийняли з Візантії, а там, як також і на всьому Сході, включно з Україною й Росією, завжди був звичай стояти при Св. Причасті. Є це давня традиція всіх Східніх Церков і католицьких, і православних.

І в цьому нема ніякого непошанування чи маловаження у відношенні до Євхаристійного Христа. Св. Письмо на багатьох місцях говорить про Божих Ангелів, про їхнє післанництво, яке вони виконували на землі, про їхню силу і красу, але коли говорить про їхнє найближче відношення до Бога, то завжди каже, що вони "стоять перед Богом".

Ось у розмові Товита з Ангелом читаємо: "Я Рафаїл, один із сімох ангелів, що завжди стоять приявні перед Богом і мають доступ до Господньої слави" (Товит 12, 15). Пророк Даниїл бачив Бога у видінні і пише: "Тисячі тисяч (ангелів) йому служили, і силенна безліч перед ним стояла" (Дан. 4, 10). Св. Іван Євангелист в Одкровенні бачив, як Святі й Мученики "стояли перед престолом і перед Агнцем одягнені в одежі білі, і пальмові віті в руках їхніх... і всі ангели стояли навколо престолу... і впали перед престолом ниць і поклонилися Богу" (Одкров. 7, 9-11).

Отже, якщо Ангели і Святі та Мученики "стоять" перед Богом і, мабуть, лише один раз читаємо, що вони впали ниць, то видно, що стояння перед Богом, величання Бога стоячи — не є виявом якогось маловаження чи непошани, а навпаки, є найпервіснішим справжнім відданням чести Богові.

Правда, читаємо в Св. Письмі також і про клякання на молитві перед Богом (Естир 3, 2; Дан. 6, 10; Марко 1, 40); отже, і Св. Причастя можна приймати клячучи, але як клякання ввійшло в звичай у Західній Церкві, так стояння при Св. Причасті ще раніше стало загально прийнятим звичаєм у Східніх Церквах.

Ще багато чужих наліпок прийдеться нам скидати, щоб відгребати чисту й первісну красу нашого чудового східнього обряду.

о. Севастіян Сабол ЧСВВ
(«Світло», скорочено)

St. Joseph's College
Founded 1919
УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ "ГАЙ СКУЛ" ДЛЯ ХЛОПЦІВ
під управою
БРАТІВ ХРИСТИЯНСЬКИХ ШКІЛ
Зголошуйтесь до:
Brother Director
ST. JOSEPH'S COLLEGE, YORKTON, SASK.

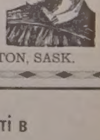

"Інвестуйте в Алберті в Alberta Fidelity Trust"

Заробіть
5% на щадничому конті, обчислених від найнижчого місячного балансу.
Вкладайте поштою

—o—

6½% Ґарантовані інвестиційні цертифікати. Реченець від 1 до 5 років.

Запитайте
ALBERTA FIDELITY TRUST CO.
10211 - 97 St., Edmonton Phone 429-4707
9 Branches in Alberta to serve you

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Ванкувер, Бр. К.

ПОХОРОН БЛ. П. СТЕФАНА ФОДЧУКА.

У неділю, 19-го березня 1967 року відійшов у вічність на 79-му році життя у Ванкувері, Б.К. бл. п. Стефан Фодчук.

У вівторок, 21-го березня, відпровадила українська громада Ванкуверу в останню дорогу свого приятеля на вічний спочинок.

Ще одна свіжа українська могила на кладовищі канадської землі....

Покійний Стефан Фодчук народився 31-го травня 1888 року у Тулові — Снятинщина в Західній Україні.

Батьки його були незаможними селянами. Початкову школу покінчив у рідному селі.

По закінченню початкової школи покійний пішов до вчительського семінаря у Заліщиках. Однак вкоротці переходить до української ґімназії у Кіцмані на Буковині, де в той час директором був А. Шпойнаровський, який перекладав поезії Т. Шевченка на німецьку мову.

Не пощастило покійному закінчити й ґімназії з браку матеріяльних середників, бо родичі його були незаможні й не було чим платити за навчання. Покійний С. Фодчук почав шукати дороги до науки іншим шляхом.

Він спочатку перейшов нелеґально австро-німецьку границю й був деякий час у Німеччині. В 1906 році переїхав через Америку до Канади, до Алберти.

Покійний, осівши в Канаді, завдяки знанню різних мов, скоро дістав відповідно свому положенню працю, а нові життьові обставини дали йому багато літературного матеріялу. В скорому часі він почав писати галицьким підгірським диялектом свої гумористичні новелі та поміщувати в українській періодичній пресі, під псевдонімом "Штіф Табачнюк"— в тижневику "Канадійський Фармер", "Український Голос", "Календарі Новин", а згодом у "Новому Шляху" тощо.

В 1917 році покійний видав альманах — гумористичний календар, під назвою: "Календар Штіфа Табачнюка", в якому надрукував ряд гуморесок і новель свого героя оповідань "Штіфа Табачнюка" та його дружини "Явдохи".

У 1958 році С. Фодчук видав вже у Ванкувері невеличку збірку новель, під заголовком: "Дивні пригоди Штіфа Табачнюка".

Взагалі, покійний пройшов у Канаді тверду життєзу школу, не завжди мав відповідні засоби до життя, але ніколи не залишав друкованого слова та зокрема заслужився як видавець і редактор різних українських часописів і видавництв.

Покійний Стефан Фодчук був слабого здоров'я й у старшому свому віці мусів шукати у Канаді місця з лагідним кліматом. Лікарі порадили йому переїхати на життя до Британської Колюмбії, до Ванкуверу. Це він і зробив у 1949 році.

Переїхавши до Ванкуверу, Покійний поселився в домі п-і Анни Ферлей і далі продовжував свою українську літературну працю.

Завдяки тому, що С. Фодчук знав майже всі словянські мови, місцеві суди й приватні підприємства запрошували його як перекладача з мов словянських на англійську.

Покійний залишив родину: дружину і п'ятеро дітей - два сини, три доньки, 13 внуків і 2 правнуки.

Похований у Ванкувері на найстаршому міському цвинтарі при вулиці Фрейзер.

Нехай ці рядки будуть вдячною згадкою від тих, що покійного знали, любили і шанували за його шляхетні прикмети ума, добрячу душу й працю на полі української літератури.

Інж. А. Ільницький

Канора, Саскачеван

ПОХОРОН БЛ. П. НИКОЛАЯ ҐУШУЛЯКА

бл. п. Никола Ґушуляк

В четвер 30 березня прийнявши Найсв. Тайни відійшов від нас у вічність бл. п. Никола Ґушуляк проживши 66 років, з того 48 років у зразковому подружому житті. Покійний це син піонерів Михайла і Анни Вівчар. Уродився на гомстеді близько Канори, з якої в тому часі ще й сліду не було. То було перше поселення приблизно 8 миль на полудневий захід українських іміґрантів з села Іванівки, поз. Теребовля та з села Пилипча, поз. Броди.

В 1919 р. покійний одружився з Магдалиною Трач. Якийсь час жили обидвоє на фармі, а опісля він дістав працю в залізничій компанії СіЕнАр, в якій працював повних 36 літ. Зразу працював поблизу Йорктону, а опісля найдовше в Канорі. Подружжя виховало 4-ох дочок та одного сина. Всі подружені. Син Лазрентій живе у Вінніпегу. Дочки: Ольга, зам. Анака, Ева, зам. Букій, Анна, зам. Чочолик, Катерина, зам. Велініки. Діждалися теж 10 внуків і одного правнука.

Покійний Николай був тихої вдачі, щирий, сердечний. Притому глибоко віруючий, благородний та жертвенний. Де вони лиш жили, всюди належали до своєї церкви. Завжди були добрими й діяльними членами парафії. В Канорі під час будови нової церкви протягом чотирьох літ, коли лиш мав яку вільну годину, все одно чи це було у вільний від праці день, чи по тяжкій цілоденній праці, він приходив на яку годинудві й помагав при будові церкви. Керівник будови п. М. Янчинський жив у них ціле літо, як будували церкву. За це не взяли вони нічого, лиш казали записати як їхню жертву на будову церкви. Під час будови покійний був увесь час членом будівельного комітету.

Врешті його праця закінчилася й він перейшов у стан спочинку й на сіенарську пенсію. Здавалося, що тепер, по тяжкій мозольній праці вже зможуть обоє зажити спокійно й користати з добре заслуженого відпочинку. Вони й самі тішилися тим й раділи, що зможуть прозести свої старші роки в гарній парафії, в милій родинній атмосфері, в тіні нової стилевої церкви в якій зможуть хвалити Бога та дякувати Йому за Його добродійства. Але не так сталося. Несподівано прийшла хвороба — люкімія, яка нежданно перервала нитку його життя.

Парафіяльна церква з найкращими висловами вдячности віддала покійному належну пошану й послідну прислугу величавим християнським похороном. В суботу 1-го і в неділю, 2-го квітня о. П. Криворучка відслужив парастас в похоронному заведенні Гібного а в понеділок, 3-го о. П. Криворучка та о. І. Сирота з Йорктону відслужили величавий похорон при великій участі людей. У проповідях попрощали його обидва священики як доброго Христового воїна, що був ним ціле своє життя.

Після похорону відбувся поминальний обід, що його приготовили членкині місцевого відділу ЛУКЖ. Під час обіду зібрано на "Українські Вісті" 20.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Николі вічна пам'ять.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МИХАЙЛА ОНУФРІВ

У вівторок, 22 лютого ц.р., ненадійно відійшов у вічність бл. п. Михайло Онуфріз у віці 63 р. Покійний походив з села Мартинів Старий, пов. Рогатин. До Канади приїхав 1926 р. На початках свого побуту в Канаді замешкав на Виллингдоні в Алберті, де працював у фармерів. Перші роки його побуту в Канаді припали на т. зв. "тяжкий час", коли то за працю було дуже тяжко, а заробіток нераз вистачаз лише на скромний прожиток.

В році 1938 він одружується з Франкою Андрухів із Ст. Майкел, Алберта. По одруженні пробував щастя у різних ділянках праці та в різних місцевостях Алберти. Придбавши трохи гроша задумав замешкати з родиною та зажити спокійнішим життям. Та не надовго засвітило сонце в його віконце. Захворів нагло і по кількох днях помер. Залишив у великому смутку вірну дружину, з якою прожив не повних тридцять літ, сина Івана, доньку Вікторію, в Україні старенького девятдесятлітнього батька Йосифа, брата Василя, три сестри Марію, Катерину, Ольгу та брата Івана в Едмонтоні.

В середу, 22 лютого, в год. 8-мій звечері в заведенні Парк Меморіял відправився Парастас, а на другий день в катедрі св. Йосафата заупокійна Служба Божа. О. Евген Дмитрук у проповіді згадав пройдений шлях покійного й попрощав його з родиною, друзями, яких прибуло багато, так попереднього дня на Парастасі, як і на Службі Божій в день похоронів. Тіло покійного Михаїла спочило на кладбвищі св. Михаїла.

Не сповнилося його бажання ще раз у своєму житті поїхати у рідне село, відвідати старенького батька та всю родину. Канадська земля, якій віддав сорок літ свого трудолюбивого життя, прийняла його на вічний упокій. Після похоронів до хати покійного загостила ближча родина та знайомі на перекуску. На заклик о. Е. Дмитрука п. Тхір К. зібрав 12.15 на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Присутній

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ДМИТРА ПІХ

В неділю, 26 лютого ц.р., упокоївся в Бозі бл. п. Дмитро Піх, проживши 75 років.

Покійний походив родом з села Стібно, пов. Перемишль, Західна Україна. До Канади приїхав 1912 р. Тут був зразу на різних роботах: при залізниці, на фармах і т.д. В 1925 р. осів він на фармі в околиці Торгилд, Алберта. В 1926 р. одружився з Софією Біліда з Білорусі. В 1958 р. померла його дружина й він перейшов жити 1959 р. до Едмонтону.

Подружжя виховало трьох синів: Юрка, Михайла та Стефана — всі живуть в Едмонтоні. Також п'ять дочок: Юлія, зам. Плюпек, Марія, зам. Файде, Віра, зам. Фріске, Павліна, зам. Ромеро в ЗДА і Анна вдома. Крім дітей покійного оплакує ще брат Григорій з Едмонтону. Панахида відбулася в середу 1 березня в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял. Заупокійну св. Літургію й похорон відслужив о. А. Павлюк в церкві св. Николая. Після похорону відбувся обід в парафіяльній залі за старанням родини покійного. Покійний був усюди, де жив, членом українсько-католицьких парафій та належно виконував свої релігійні обов'язки.

З нагоди похорону передано 14.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Родина покійного Дмитра Піха складає щиру подяку всім, що чимнебудь причинилися до віддання послідної прислуги покійному.

Дякуємо в першу чергу Всч. о. А. Павлюкові за відслуження похоронних обрядів та слова прощання. Дякуємо всім приятелям покійного, що склали жертви на Служби Божі та квіти на могилу покійного. Дякуємо рівнож всім учасникам похорону, що взяли участь в похоронних відправах. Нехай Милостивий Господь нагородить всіх сторицею, а покійному дасть царство небесне.

Діти та брат Григорій

Іван Німчук, Лемонт

СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

В Келгарах у шпиталі ми хотіли конче відвідати одного з наших поселенців Войтаса, який хворів на тиф. Доглядачка (норса) нам не позволила його бачити й відправила нас з нічим. Але ми переждали трохи, як вона відійшла, і спробували дістатися "на чорно", без дозволу. Ми спробували відчинити вхідові двері, вони подалися, бо були незамкнені. Ми тоді потихенько на пальцях дійшли до кімнати хворого Войтаса. Як ми увійшли в кімнату, ми побачили, що тут немає аж нічого такого злого. Бодай нам так виглядало. Але згодом ми довідалися, що наш Войтас був таки поважно хворий. А завинив він собі самий. Як він трохи прийшов уже був по хворобі тифу до себе, захотілося йому дуже їсти. Він став дуже завзято допоминатися більше їжі й, видно, якась добра, але нерозсудна ,доглядачка дала йому більше їжі, як йому можна було їсти, і він після цього знову дуже поважно захворів. Він певно був би через ту їжу пішов з цього світу, якщо б лікар не випомпував був

ІДЕМО РЯТУВАТИ ПЕРЕВЕРНЕНИЙ ПОЇЗД

йому шлунка. Цей Войтас і волох Леонтій дуже врадувалися, як ми обидва з Мельником їх відвідали та й потішали в їхній хворобі. Вони нам дуже щиро дякували за відвідини бо ніхто більше з наших людей їх не відвідував. За якийсь час їх стан значно поправився. Войтас поїхав назад на фарму, а волох Леонтій носив воду для робітників свого екстра-ґенку, як той вернувся до Келгари будувати додаткові тори. До тяжкої роботи він зараз по хворобі не був придатний.

З цього прикладу видно, як то велося нераз нашим першим поселенцям в Канаді. І один і другий з них, як виходили з рідних домів, певно надіялися, що зароблять гроші та й принесуть якийсь цент додому на фарму. Замість того вони вернулися додому важко схоровані, ослаблені та ще й без зубів, які їм повипадали в часі недуги. Коли я дивився на долю цих двох людей, то тішився в душі та й дякував Богу, що зі мною щось такого не сталося. Хоч щоправда, ноги мене боліли й то досить тяжко, та всетаки я міг ходити й працювати.

В часі тої нашої праці довелось нам переходити деякі несподівані зміни та й невеликі пригоди. Щоправда, не трапилося нам нічого такого, щоб ми терпіли якісь недостатки, бо від того часу, як ми стали на працю, як я вже зрештою згадував, наше життя плило мирно й спокійно, або як тут кажуть — "стопроцентово". Хоч й тут час до часу все виходило щось інакше, як ми були б хотіли.

Отже одного дня вранці, як ми встали як звичайно, виглядало, що того дня певно не буде роботи, бо на дворі падав великий дощ. Через те ніхто з нас й не спішився приготовляти снідання. Але, коли надійшов час, як ми звичайно сідали до сніданку, таки захотілося їсти. Не було ради й ми взялися до роботи, приготовили снідання та й поснідали. Але дощ падав дальше, і то великий та рясний, і нам не лишалося нічого іншого лише йти назад до ліжок та й зробити собі порядний, цілоденний відпочинок. Ми так і зробили. Дехто з нас був уже в ліжку, а дехто ще робив деякі порядки в нашій хаті, як до нашої хати вгнався наш форман, задиханий від поспіху та й сказав нам збиратися якнайскорше, й то всім, бо є велика робота. Щойно тепер прийшла телеграма, що вісімдесят миль на схід від Келгари, поблизу місцевости Кровфут, вилетів з шин цілий пасажирський поїзд і сім вагонів перевернулося в рів. Нам треба негайно туди їхати й поставити поїзд знову на ноги. Сказав нам це, і пішов. Хоч як нам було немило виходити з хати в таку слоту, то одначе не було тут що багато говорити або думати, йти чи не йти. Кожний з нас почав збиратися та приготовлятися до тої дороги й тої праці, як міг найкраще на таку паршиву погоду. Ми повбиралися й пішли на місце, де нам було сказано, та й застали вже трохи такого, що нам вказувало, що вибираємося до якоїсь для нас нових досить ще небувалої праці. Стояв тут уже поспішний паровіз під парою, або, як наші в той час залюби називали, "ґінджай" з кільканадцяти порожними возами-плятформами, а на кінці вагон для служби від вантажного поїзду ("кабуз"), за тим ще один вагон з різними причандалами, потрібними до такої роботи, або, як його називали, "врек-кар". Як вже всі робітники зібралися, ми всіли на поїзд й заїхали зараз на бічний тор, де стояла купа порогів ("тайзів"), наладували їх таки досить на наші вози-плятформи, заїхали у друге місце, де знову була купа залізничних рейок (шин), наладували досить й тих, і тоді наш форман, який у міжчасі дістав усі потрібні інформації, казав нам сідати до останнього вагона, т. зв. "врек-кар". Ми зайшли туди й почали розглядатися. В тому вагоні, крім начиння, було ще мале відділене місце, яке служило в потребі за кухню, де можна було зварити їсти для робітників. Але зате не було в тому вагоні на що сісти ані де стати, тому що тут було повно всяких причандалів, як дротяні линви, грубші й тонші, мотузяні линви різної грубости та довжини, всякого роду залізні дрючки або бари, цвяхи, молоти, сокири, біги, джаґани та й ще інше приладдя, якого годі було й доглянути, бо те все було скидане на купу, перемішане одно з одним у великому неладі. Не було іншої ради, ми посідали де могли: на линвах, на молотах і навіть на підлозі. Як тільки ми сіли, наш паровіз рушив з місця. Через станцію ще їхав сяк-так, але як виїхав за місто на рівнину, то пустився їхати цілою силою. Він так їхав скоро, що ми з запертим духом сиділи, на наших линвах та й ждали смерти кожної хвилини. Нам здавалося, що з нами може статися те саме, що сталося з тим поїздом, який ми їхали рятувати. Наш страх не був без причини. На дворі безнастанно лив дощ й залізничний шлях, збудований наскоро, без солідного підсипу, щораз то більше розхитувався. Через лиху дорогу вивернувся поїзд, який ми їхали рятувати. Та видно, що наші "фірмани" від паровоза на це зовсім не звертали уваги, бо перли як несамовиті вперед, щоб лиш скорше дістатися на місце катастрофи. Вкінці дісталися ми до перевернeного поїзду. Кожний з нас дякував у душі Богові, що нічого нікому не сталося, бо всі ми відбули цю подорож у великому страсі.

Як ми приїхали на місце випадку, застали там дуже багато людей: робітників, які до цього часу часу ще так якби нічого не починали робити, а це мабуть тому, що не мали потрібного знаряддя до цеї роботи. Робітники, яких ми застали, ходили від одного кінця поїзду до другого, оглядали перевернений поїзд, який складався з сімох пасажирських вагонів що були перевернені на боки й лежали в ровах, й то не всі були перевернені в один бік, лише одні були на одному боці залізничного шляху, а другі на другому боці, пороги під ними були до чиста поломані, а рейки (шини) покручені як мотузки. Самі вагони не були зовсім пошкоджені. Пасажирів теж тут не було, бо за ними приїхав другий особовий поїзд й завіз їх Калґар. Ми довідалися також, що ніхто з пасажирів не був забитий ні покалічений, лише що дехто був трохи потовчений, і певно всі наїлися добре страху.

Ми вийшли з нашого вагона й почали забиратися до праці. Але ми не знали докладно, що й як маємо робити, бо ще ніколи такої роботи не робили. Але нам помогли в цьому наші формани, яких тут було подостатком.

Райкрофт, Алберта

НА "ДЕНЬ МАТЕРІ"

Зближається місяць травень,, а в ньому й милий та дорогий нам усім День матері.

Як щороку, так і тепер пишуть у честь матері статті й вірші та завжди згадують чомусь лиш ту добру, щасливу, освічену ідеальну матір. На концертах передають матірям квіти, чіпляють їм китиці квітів на груди, обціловують, бажають багато щастя та здоров'я. Матері сяють з радости, в очах перляться сльози радости, а діточки співають: "Забуду день цей, забуду рік, лиш не забуду маму по вік".

Здається мені одначе, що не всі матері такі щасливі, та й не всі діти такі добрі, як виглядають у День матері. Як приглянемося та прислухаємося ближче, то почуємо, що тут мати нарікає на донечку, що пішла світами та й зовсім забула про матір. Інша нарікає, що її діти не слухають, а ще інша нарікає, що дівчина пішла на манівці... Здається, що й цих матерей треба би пом'янути в День матері.

Про не надто щасливі відносини між матерями та дітьми говориться часто теж у наших піснях, що їх склав народ на основі життєвого досвіду: "Як ти будеш, наша мамо, далеко сидіти, то ти будеш наша мама, а ми твої діти. Як будемо, мамо, укупі сидіти, будем тобі ворогами, хоч ми твої діти. — Діти мої дорогії, діти мої рідні, я вас усіх згодувала, а ви мене не годні. Таже я вас годувала по-двоє, по-троє, а ви мами не можете одної, старої".

А в іншій хаті знову мати нарікає дещо інакше: Ой піду я та й до сина на широкі лави, а невістка мені каже: Не треба нам мами. Ой піду я до донечки, високі пороги, а зять мені відказує "не поломіть ноги". Сама іду до домочку, тяжко важко плачу, за гіркими слізоньками я світа не бачу. Діти мої, квітя мої, таж я вас любила та й за ваше щастя-долю Богу ся молила. Таж я Богу ся молила та й поклони била, щоби синам було добре, щоб доня щаслива.

* * *

Тепер вже легше матерям і легше дітям з матерями. Коли вже старість добре загляне в очі, то діти радять матерям перейти жити до старечого дому, там є багато старших людей, що так само думають, як і їхні старенькі матері, та й будуть мати з ким поговорити й не буде їм скучно.

Та заки ми ще стрінемось у старечому домі, то ще хочу вам, дорогі матері, заспівати одну пісню з "волі": Уже весна наблизилась, глядить у віконце, а зпоза хмар виглядає ясне, тепле сонце. Хотіла б я дібрати слів, як сонце тепленьке, щоби ми зід них зраділи, мами дорогенькі. Та не знаю, яких слів би треба добирати, щоб крізь сльози усміхнулась, добра, бідна мати.

* * *

Нині не те вже, що вчора, не те, сестро, брате, тепер треба вже інакше долю зустрічати. Інакший світ тепер настав ,отак, добрі люди, але я тим не журюся ,що буде, те й буде. От, от, сонце над заходом, знаю, що смеркає, знаю, що смерть по одному всіх нас позбирає. Та у серці ще бажання, ще хочеться жити, щоби Бога величати і людей любити...

На День матері, шлю вам, мої дорогенькі, може нераз опущені й забуті матері, щирий привіт з далекого Піс Рівера та й бажаю вам багато радости й потіхи з ваших діточок.

Мама, бабка і прабабка

Canadian Pacific Airlines

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через біґун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

- До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну.
- Лет через біґун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
- Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.
- За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.

FLY Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікації в світі.

В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

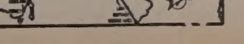

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран

1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.

РІК 2. Телефон: 242-6364 Ч. 18

25 РОКІВ НА СЛУЖБІ ЦЕРКВІ ТА НАРОДОВІ

В неділю 23-го квітня ц.р. парафіяни Альвени та округи вітали свого отця пароха Андрея Хорунжого з нагоди його 25 років праці у Христовому винограднику.

Того дня в церкві св. Архангела Михаїла о год. 5.30 пополудні о. солінізант при співучасті о. радника Н. Будза з Вонди та о. д-ра Г. Миколіва, ректора Інституту Шептицького зі Саскатуну та в приявності Їх Преосвященства Кир Андрея Роборецького, Єпископа українців католиків Саскачевану, о. прелата І. Олійника зі Саскатуну, співбратів священиків та вірних відправив благодарну Службу Божу. До Служби Божої співали всі приявні самоїдкою під проводом місцевого дяка Ізидора Скакуна та Миколи Камінського, дяка з Принс Алберт.

о. Андрій Хорунжий

По відчитанні св. Євангелії відпозідну до хвилини проповідь виголосив о. д-р С. Гарванко, в якій підкреслив ролю священика в житті людини від її народження аж до смерти. При кінці Служби Божої промовляв до вірних Владика Кир Андрей. Владика, складаючи гратуляції та побажання о. ювілятові, звернув увагу на важкі обставини, серед котрих приходиться працювати кожному українському священикові. При кінці своєї проповіді Владика звернув увагу на важливість покликань до священичого та монаших станів для забезпечення якнайкращого розвитку нашої церкви та народу.

Після Служби Божої відбулася в честь о. ювілята вечеря-бенкет в міській залі, в якій взяли участь, крім Преосвященного Кир Андрея та повище згаданих отців парохів, ще й слідуючі отці парохи: о. Е. Трамблей — парох Бруна, о. В. Костюк — парох Присвіл, о. І. Ворона — парох Вадіни, о. М. Ничка ЧСВВ та римокатолицький парох Альвени о. И. Мацкевич.

По спожиттю смачної вечері, яку приготовили жіночі товариства парафій Альвени та після представлення головного стола, предсідник того бенкету п. Б. Марущак привітав о. ювілята з нагоди його срібного ювілею священства, гостей та приявних парафіян, а відтак відчитав телеграми з гратуляціями та побажання від о. А. Музики з Иорктону, о. В. Обаряника з Вейбурн та о. В. Фляка з Геффорду, а о. д-р Г. Миколів прочитав листи з побажаннями від о. декана П. Криворучки з Канори, о. Я. Ляшкевича з Кадзорту та брата Методія ЧБХЩ, професора Колегії св. Иосифа в Иорктоні, де закінчив о. ювілят XII клясу.

Відтак слідували привіти та гратуляції від представників парафій: Альвена-фарми (найстарша парафія) п. І. Скакун, Ланівці — п. М. Лозинський, Боднарі — п. И. Боднар, Вакав — п. М. Дяків, Ст. Джулієн — п. Ів. Якимчук, Альвена-місто — п. Б. Задворний, Сокаль — п. И. Жеребецький. Від місцевих організацій вітали о. ювілята пані О. Трач — ЛУКЖ, панна О. Лозинська — УКЮ та М. Цебрик — вівтарної дружини.

Представник парафії Альвени та округи вручив дарунок для о. ювілята — прекрасний фелон, а грошеві дарунки вручили представники парафій Сокаль та Ст. Джулієн.

Від дієцезального духовенства гратуляції та побажання зложив о. прелат І. Олійник, а від найближчих сусідів-товаришів священиків о. радник Н. Будз. Від українських католицьких організацій спархії гратуляції та побажання зложив Т. Баран, котрий теж розказав про життєвий шлях о. ювілята. Промовляв також о. М. Ничка ЧСВВ.

До приявних ще раз промовив Преосвященний Кир Андрей. Владика згадав про смерть трьох священиків у Саскатунській спархії протягом останнього року, що дуже відбилося на обслузі вірних у деяких парафіях. Підкреслюючи заслуги о. ювілята як ревного та здисциплінованого священика протягом двадцятьп'ятьлітньої душпастирської праці, Владика закінчив: "Нехай і надалі Всевишній дарить вас, дорогий Отче, своїми щедрими ласками і дасть вам силу і витривалість працювати у його винограднику ще довгі літа".

На внесок предсідника — всі приявні відспівали о. ювілятові "Многая літа".

На закінчення зворушливим голосом промовляв і сам о. ювілят. Він в першу чергу зложив подяку Всевишньому за дар діждатися цього срібного ювілею священства та за всі ласки, які отримав протягом тих довгих років священичої праці. Відтак зложив подяку: своєму єпископові Кир Андреєві за його батьківську опіку, поради, а зокрема за участь у тих ювілейних святкуваннях, товаришам священикам, що брали участь у благодарній Службі Божій та за зложення привітів і побажань, представникам парафій Альвени та округи та організацій за привіти, побажання та дарунки, організації ЛУКЖ за урядження того бенкету і всім, що взяли участь у його ювілейних святкуваннях. Окрему подяку о. ювілят зложив ювілейному комітетові в особах О. Котелко (голова), Т. Гулькевич, П. Стадник, М. Трач, Ф. Грицак, М. Лозинський та И. Боднар за підготовку цього ювілею, а Богданові Марущакові за вміле переведення програми в часі бенкету.

О. А. Хорунжий народився з 1909-му році в Сокалі, в Західній Україні. До Канади приїхав з родичами в 1921-му році, маючи десять років. В місцевості Ельма в Манітобі, де його батько працював при одній залізнодорожній компанії, закінчив десяту клясу, а тому, що в тій місцевості ще тоді одинадцятої кляси не було, по однорічній перерві вписався до XI-ої кляси в місточку Вайтмавт, що було віддалене сім миль від його дому. Кожного дня, без уваги на погоду, молодий Андрій проходив 14 миль (тоді ще шкільних "басів" не було), щоб лише закінчити XI клясу, що є доказом його великого бажання осягнути вищу освіту. Закінчивши XI клясу, знову молодий Андрій опинився в невідрадному положенні. XII-ої кляси у Вайтмавт не було, а знову мастковий стан родичів був невистачальний, щоби вислати сина до вищої школи. Шість років проминуло, вчасі котрих молодий Андрій молився та вірив, що йому остаточно таки вдасться закінчити XII клясу. Довідавшись, що в Иорктоні є Колегія св. Иосифа для українських хлопців, написав прохання, щоби його прийняли до XII-ої кляси. Не було більшої радости у його життю, коли отримав повідомлення, що його прохання узгляднено та що може приїхати на студії. Закінчивши XII клясу, перед молодим "градуантом" виринуло питання, що ж далі робити? Вирішення запало, може навіть скоріше як думав. Постановив бути священиком. Шість років богословських студій і семінарії св. Иосифа в Едмонтоні, і 12-го квітня 1942-го року прийняв св. Тайну Священства з рук тодішнього єпископа для українців католиків Канади Преосв. Кир Василія Ладики. Не було більшої радости в життю родичів молодого священика о. Андрія, коли то він приїхав до рідної місцевости, де відправив свою першу св. Літургію.

Впродовж двадцятьп'яти років священства о. Андрій душпастирював в Ельмі, Гадашвіл, Кенора (Онтаріо), Ріджайна, Мус Джа, Файдлетер, Байнфейт, Грінфел, Кендіяк, Кіплінґ, Годжвіл, Дайсерт, Трибюн, Тундер Крік, Келгарі, Летбрідж, Нелсон, Трейл, Кастлегар, Гренд Форкс, Саскатун, Ростерн — св. апостолів Петра і Павла, Ростерн — Зіслання Св. Духа, Ростерн — Пресвятої Богородиці, Біґґар, Бруно, Лєніган, Волверін, Гернсей, Кіндерслей, Мічам, Січ, Блейн Лейк, Орлів, Угринів, Кридор, Мелфорт, Бруксбі, Гронлід, Єллов Крік, Альвена, Вакав, Ст. Джулієн, Сокаль, Альвена-фарми, Боднарі та Ланівці.

Т. Б-н

З ЄПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

З єпископської канцелярії наспіло таке повідомлення:

7-го травня архиєрейські відвідини в парафії св. Юра в Принс Алберті, Служба Божа о год. 10-ій рано.

9-го травня відбудеться священича конференція Саскатунської єпархії в приміщенні авдиторії Дому української молоді в Саскатуні,

14-го травня архиєрейські відвідини в парафії Пресв. Христового Серця у Винярді, Служба Божа о год. 10-ій рано,

14-го травня ввечері Преосвященний Кир Андрей візьме участь у ґрадуаційних церемоніях Колеґії ім. св. Йосифа та Академії Пресв. Серця в Йорктоні,

21-го травня архиєрейські відвідини в парафії св. апостолів Петра і Павла в Ґренфелі; Служба Божа о год. 10-ій рано,

21-го травня Преосвященний Кир Андрей візьме участь у провінційній конвенції організації Лицарів Колюмба в Ріджайні,

28-го архиєрейські відвідини в парафії Преображення ГНІХ в Дніпрі, Служба Божа о год. 10-ій рано.

ХРЕСТИК І ШАПОЧКА

Оповідання з піонерських споминів Н. Побігущої з Кемсек,

опрацював Теодор Баран

Серед важких обставин жила перші українські поселенці, що побудували свої хатибуди на "гомстедах" у саскачеванських непрохідних лісах. Лише біля хати було часом кілька акрів землі, вільної від лісів, а далі ліс і ліс та озера. Велика віддаль, часом і кілька миль, була між родинами перших поселенців. Помагали собі чим могли. Ті, що вже мали одну або й дві корови, посилали молоко для тих, що ще на корову не могли спромогтися.

Була рання весна. Зі снігу не було вже й сліду, а на деревах почали показуватися маленькі листочки. З хати (хоч ця хата виглядала більше на буду ніж на хату) вийшла молода жінка, тримаючи глечик з молока, що його прислала була кілька днів тому сусідка для її дітей. Той глечик треба їй відіслати, бо може знову за якийсь час пришле. Була вдома сама з трьома малими дітьми, найстарший син Івась мав всього одинадцять років. Чоловік вже кілька місяців пішов на роботу, щоб заробити бодай кілька доларів на найконечніші потреби.

"Івасю" — закликала свого найстаршого сина, "віднеси той глечик з молока до сусідки та й не забудь ще раз гарно подякувати від нас усіх", а потім ще й додала — "та зараз таки вертайся додому".

"Добре мамо" — відповів Івась, і взявши глечик вибрався в дорогу. Він вже нераз ходив до сусідки та бавився з її сином Василем, тому то не дуже то звертав увагу, якою стежкою йти. Він думав, що всі стежки в лісі провадять до сусідки. Та цим разом сталося інакше. Зразу Івась не звертав уваги, що стежка, якою він ішов, ставала щораз вужча, а ліс щораз густіший, аж коли опинився над незнаним озером, його опанував страх. Чимскоріше він заверкув, але кудиж тепер іти? Сонце хилилося до заходу і в лісі ставало щораз темніше. Голодний та змучений, Івась далі йшов з вірою, що може ось-ось побачить хату сусідки. Та хати не було видно, а в лісі стало зовсім темно. Далі йти було неможливо. Дивний звук понісся по темному лісі. Ще такого звуку той ліс з роду не чув. Це був плач-ридання малого Івася. Довго-довго це ридання розносилося по лісі, та ліс мовчав, а вкінці малий хлопчина умучений заснув. Як дозго спав малий Івась, важко сказати. З того сну збудило його жахливе виття. Відразу встав на ноги. Що це могло бути? Його серце тремтіло з неописаного страху. Почав вдивлятися в темноту лісу і раптово побачив дивні вогники, один, два а там і більше, що блимали якимось зеленим злосливим озітлом. Вовки — немов смертельна стріла прошила серце малого Івася. "Мамо — мамо" — вирвалося з грудей малого хлопчини — "мамо" — і почав бігти та зачепивши ногою за галузку і падаючи вдарився в повнім розгоні головою в пень зломаного дерева та непритомний впав на землю. Злосливі огники щораз ближче зближалися до хлопчини. В лісі панувала зловіща тиша, і своєю тишею немов сповіщала жахливу трагедію непритомного хлопчини.

Кілька разів вже виходила мама малого Івася з хати вдивляючись в ту сторону, звідки повинен він прийти — та Івася не було видно. Чим ближче до заходу сонця тим більше якийсь неспокій огортав серце зажуреної матері. Що могло статися? Івась давно вже повинен бути дома. Вкінці пішла з тому напрямі, де жила сусідка. На дворі ставало щораз темніше. Йти дальше не могла, бо ж в хаті є двоє малих дітей, чейже не може самих лишити. А може Івась лишився в сусідки, там переночує і завтра повернеться додому? Ця думка дещо її успокоїла. Довго сиділа на порозі своєї хати вдивляючись у темінь ночі, а вкінці поклалася спати. Та сон не приходив. Час від часу чула виття диких звірів, на котре якийсь неспокій та жах огортав її материнське серце. Сон щораз більше огортав змучену та зажурену маму і в тому напів сні немов причувся їй розпачливий крик її Івася — "Мамо! — мамо!!!" Зірвалася з ліжка, вибігла на двір, почала кликати — "Івасю! — Івасю!", та далеко з ліса доносилося до її вух якесь дивне гаркотіння.

Хоч ще далеко до сходу сонця — та нещасна мама спати вже не могла. І як лише сонце показалося із-за обрію, не пішла а прямо побігла до сусідки. Якесь страшне передчуття давило її серце. Важко описати переживання нещасної матері, коли довідалася, що її Івася нема та що він взагалі минулого дня не віддав глечика. Повідомлено сусідів та їх пошукування за Івасем були безуспішні.

Минуло кілька місяців. Одного дня рубачі найшли біля зломаного пня глечик з молока, пошарпану одежу та чашку з голови малого хлопчини, шапочку та малий хрестик на ланцюшку. Для рубачів стало ясним, що на цьому місці розігралася трагедія — але чия? Вкінці пригадали собі, що тому кілька місяців пропав безслідно малий Івась. Закликали маму. "О, Боже мій!" — вирвалося з грудей нещасної матері. — "Це ж мій Івасик, це ж його шапочка, а це хрестик, що я йому позісила на шию ще в старому краю" — а дальше її голос завмер, — лише з грудей добувалося жалісне ридання. Підняла чашку з голови Івася, хрестик та шапочку — притиснула до своїх зболілих грудей і мов непритомна пішла до своєї хати. З її очей безперервно лилися сльози, а з її побілілих уст добувалися тихі, жалісні слова "Івасю — дитино моя!"

Основуючі збори Ассоціяції Музеїв Саскачевану

В суботу 8 квітня ц.р. відбулися перші основуючі збори Асоціяції Музеїв Саскачевану в Ріджайні в авдиторії Музею Природничої Історії. В зборах брали участь представники існуючих вже музеїв у Саскачевані як також представники мистецьких ґалерій. "Єпархіяльний Музей Української Культури" в Саскатуні заступали панна А. Жук з Йорктону та Теодор Баран з Саскатуну, а пані М. Мадюк була представницею музею української православної громади в Саскатуні.

Збори почалися о год. 9-ій рано і тривали до години пів до шостої пополудні, з одною годиною перерви на обід.

Збори відкрив та проводив ними до обіду директор музею в Свифт Керент п. д-р С. Р. Штротерс-Стюарт, а по обіді директор Музею Природничої Історії в Ріджайні п. Ф. Бард.

Привіт від саскачеванського уряду для учасників зборів зложив дост. Дж. И. Трапп — міністер освіти.

В часі зборів виголошено ряд цікавих доповідей, над котрими відтак відбулися дискусії. Одною з важніших справ, що була порушена та передискутована — це справа створення центральної аґенції виміни, купна та продажу річей музейної вартости з саскачеванській провінції.

Завершенням тих зборів був вибір управи новоствореної Асоціяції Музеїв Саскачевану в числі дев'ять осіб, котру очолив директор Музею в Свифт Корент д-р С. Р. Штротерс-Стюарт.

Великодні реколекції

Протягом одного тижня від 16-го квітня до 23-го квітня ц.р. відбувалися реколекційні науки для вірних катедральної парафії св. Юра в Саскатуні, котрими проводив Преп. о. Методій Ничка ЧСВВ з Мондеру в Алберті. Кожного дня рано та вечором о. місіонар давав дві місійні науки, а крім того спеціяльні науки вислухали окремо мужчини, окремо жінки та окремо діти. Хоч о. місіонер проповідував лише поукраїнськи, кожного разу, а головно вечорами катедра була переповнена вірними. В неділю 23-го квітня на кожній Службі Божій місцеві отці душпастирі о. прелат І. Олійник та о. радник В. Івашко складали подяку від себе та вірних о. місіонареві М. Ничці за успішно переведені реколекції.

МАНІТОБА — ЦЕ ЩЕ НЕ КАНАДА

В українському щоденнику "Свобода" з дня 22 квітня ц.р., що виходить з Джерзі Сити, ЗДА, в англомовній частині читаємо на першій стороні слідуюче: (подаємо в українському перекладі) "Брендон, Манітоба. Університет у Брейдоні є другою канадською вищою науково ю інстатуцією, що зрівняла українську мову з тими самими правами, що мають французька, німецька та латинська мови, а тим самим стала кредитованою мовою не різних студійних курсах.

Першою школою в Канаді, що це зробила, був Манітобський університет, котрий проголосив це 25-го лютого ц.р. після голосування університетського сенату". Дальшого повідомлення не подаємо, бо воно не є суттєве для нашої дописі.

Українська спільнота Саскачевану радіє успіхами манітобських українців, але Манітоба — це ще не Канада. Воно було би далеко краще написати "Університет у Брендоні є другою манітобською (не канадською) вищою науковою інституцією" — а далі "першою школою в Манітобі (не в Канаді) що це зробила"..., бо нема де правди діти, що не в Манітобі, а таки в Саскачевані українська мова стала кредитованою мовою у всіх університетах Саскачевану, і то не через голосування університетського сенату, а прямо рішенням міністерства освіти при саскачеванському уряді. **Це сталося 4 вересня 1952-року** — майже неповних п'ятнадцять років тому назад. Цю подію, можна сміло зачислити до найбільших здобутків в історії українських поселенців не лише в Саскачевані, але й в Канаді загалом. Не винуємо безпосередньо манітобських українців, що новинка про їх осяг в такій появилася у "Свободі", бо може для редакторів "Свободи" Манітоба — це вже й вся Канада, бо ж у манітобському столичному місті Вінніпеґу має свій осідок президія Комітету Українців Канади, є митрополії обох українських церков та центри інших українських організацій — отже логічно виходить, що всі перші здобутки української спільноти в Канаді повинні бути в Манітобі.

Так лише для пригадки бажаємо подати, що виклади української мови на вечірніх курсах у Саскачеванському університеті в Саскатуні почалися в 1943-му році. Їх провадив покійний проф. д-р Т. Павличенко, а вже від 1944-го року по сьогодні проваляться регулярні виклади української мови в тому ж університеті під проводом знаного науковця проф. д-ра К. Андрусишина. До 1952-го року за навчання української мови студенти не отримували кредитів, а вже від того року, коли українську мову зрівняно з правами інших мов, студенти отримували кредити, потрібні їм для закінчення студій. Згідно з інформаціями, які отримано від проф. д-ра К. Андрусишина, цього року передано п'ять курсів з україністики та що цього року перший раз в історії Саскачеванського університету в Саскатуні двох українських студентів отримають ступінь "мастера" (МА) із славістичних наук.

Т. Б-н

Похорон бл. п. Луки Шульгана

В понеділок 13 лютого ц.р. в лічниці св. Павла помер по короткій недузі бл. п. Лука Шульган, проживши 79 років.

Панахиду по покійному відправив о. прелат І. Олійник в середу 15 лютого вечором в каплиці похоронного заведення "Вествуд Меморіял".

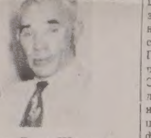

бл. п. Лука Шульган

Заупокійну співану Службу Божу відправив о. прелат І. Олійник в кадетрі св. Юрія в дні 16 лютого о год. 10-ій рано, в часі котрої виголосив прощальну проповідь. В похороні покійного Луки взяли участь вся його родина як також багато приятелів та знайомих.

Покійний Лука народився 18 жовтня 1887 року в селі Корчин, сокальського повіту в Західній Україні. Там провів свою молодість і в 1910-му році приїхав до Саскатуну до свого брата і до 1917-го року працював як робітник з залізчодорожній компанії СіЕнАр. До 1927-го року працював як робітник на різних роботах і в тому році винайнявши землю у свого шваґра Івана Кмеця, починає фармерську господарку. В рік пізніше покійний Лука оженився з Марією Кульпак. Обидвоє працювали тяжко, а головно в часі депресії, та переборовши всі труднощі покійний Лука купив на власність дві фарми і з успіхом господарив аж до часу переїзду до Саскатуну, щоб спокійно прожити на старші літа. Покійний Лука попри важку працю на фармі находив все час і для праці для церкви і для громади, а в останніх роках був членом катедральної парафії св. Юрія.

Покійний Лука залишив у великому смутку жінку Марію, сина Романа і доньку Анну, замужню Фикс у Саскатуні, старшого брата Григорія, сестри Теклю - зам. Богоніс та Юстину - зам. Кмець.

Після похорону відбувся поминальний обід в залі парафіяльного дому. Під час обіду промовляв ще раз о. прелат І. Олійник, згадуючи заслуги покійного як доброго члена парафії та української спільноти. Рівнож промовляв товариш покійного з молодих років Іван Грева. Після поминального обіду переведено збірку на добродійні цілі, з якої на пресовий фонд "Українських Вістей" призначено 10. дол. Жертводавцям щира подяка, а бл. п. Луці Шульганові вічная пам'ять.

ПОДЯКА

По втраті нашого незабутнього мужа і батька бл. п. Луки Шульгана складаємо щиру подяку Всеч. о. В. Івашкові за відвідини покійного в шпиталі, Всесвітл. о. прелатові І. Олійникові за відслужения похоронних відправ та за слова потіхи, дякові Павлові Гненному за спів в часі похоронних відправ, пп. І. Греві, П. Савулі, І. Богоносові, А. Галущі і П. Жеребецькому за несення домовини. Рівнож щиро дякуємо родині Стефанюків з Вінніпеґу за прибуття на похорон, як також всім приятелям та знайомим за відвідування покійного у шпиталі, за жертви наСлужі Божі та квіти на його домовину. Зокрема щиро дякуємо членкиням відділу ЛУКЖ при катедрі св. Юрія за приготування обіду. Нехай предобрий Господь нагородить вас всіх сторицею, а покійного прийме до царства небесного.

Дружина Марія та діти Роман і Анна.

ЦІНИ В САСКАТУНІ ТА РІДЖАЙНІ ПІДСКОЧИЛИ НА 0.6

Домініяльне статистичне бюро подало, що в Саскатуні та Ріджайні ціни підскочили на 0.6 в місяці березні (в лютому було 137.0). Ця підвишка цін є друга найвища в Канаді. В загальному Саскатун і Ріджайна є на сьомому місці між канадськими містами, що мають найвищі ціни прожитку. На першому місці є Торонто з 148.4 точками. За останніх 18 років кошти прожитку в обох найбільших містах Саскачевану зросли на 27 відсотків.

Дуже мало людей може сказати з докладною вимовою 300 слів в одній хвилині (мінуті). Рекорд здобув канадський гокейовий коментатор по радіо Дж. Вилмот. В публичному житті, сенатор (пізніше президент Злучених Держав) Дж. Ф. Кеннеді промовляв одного разу з такою скорістю, що занотовано пересічно 327 слів на мінуту.

* * *

Найдовший (зарекордований) голодовий страйк тривав 94 дні. Із дев'яти ірляндських революціонерів, запроторених англійцями в тюрму у місті Корк у 1920 році, вісім пережили страйк; один помер 76-го дня посту. Своє життя завдячували вони дбайливій лікарській опіці.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk

Окулісти-Оптометристи

512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: GA 2-2331 & GA 4-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood.

В. М. СМОЛИК, управитель

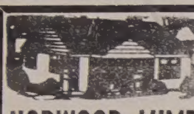

Все для будови

По уміркованій ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY

OFFICE — EDMONTON — Yard and Factory
Ph. 477-3092 — 8201 - 114 Ave. — Ph. 477-1659

Р. ФІРМАНЮК, властитель

27 років приязної та совісної услуги!
Направа авт і троків — Перевірка моторів — Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road — Edmonton, Alberta — Phone 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

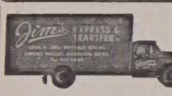

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

ШИРЛІ ЕЛКО

Панна Ширлі Елко (Ілько), яка минулої осени була одною з кандидаток до титулу "Мис Кенада", тепер є "господинею" на світовій виставці в Монтреалі, де вітає й проводжає гостей. Ширлі народилася в Ендрю в Алберті, де живуть її родичі. Вона плавно говорить по-українськи. Спонзорувала її хемічна компанія, в якій вона працює.

І. Керницький і М. Понеділок в Едмонтоні

Микола ПОНЕДІЛОК

Іван КЕРНИЦЬКИЙ

Літературно-Мистецький Клюб повідомляє, що Іван Керницький і Микола Понеділок, українські письменники й гумористи, матимуть в Едмонтоні два літературні вечори, а саме в п'ятницю, 5-го травня в год. 8-ій вечора в залі авдиторії св. Івана, а в неділю, 7-го травня в год. 7.30 вечора в залі УНО. В неділю, 7-го травня письменники візьмуть участь також у свяченому, що відбудеться в 1-ій год. в залі УНО заходом управи цієї ж організації.

БІНГО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Аве. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

ЩОП'ЯТНИЦІ

від 11 год. до 6 год. веч. ПРОДАЖ ВАРЕНИКІВ у залі під церквою св. Юрія, 11302 - 95 А вул.

KULE & PEACH

Accountants and Auditors
206 Wentworth Bldg.
97 St. & 102 Ave., Edmonton
Phone 422-5849
(Говоримо по-українськи)

Дрібні оголошення

MIKE PATRICK

LANDSCAPING AND CONSTRUCTION

Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work
11618 - 95A St — 474-0598

● **Hotel for sale** in Peace River country, 12 rooms, Dining room Beverage room. Purchased in 1966 for $21,231.60.
Apply Box 35
Donnelly, Alberta.

● НА ПРОДАЖ

старший дім в окрузі Рівердейл, 3 спальні, великий ливінг рум з відкритим фарплейсом, їдальня. Велика засіяна травою лота. Близько до баса та школи.

За ближчими інформаціями дзвоніть в год. 8 - 10 ранку, або 6 - 9 вечора на тел.: 488-8207.

● ДО ВИНАЙМУ

2 дуже вигідні кімнати (світ). Нова тепла хата. Новий холодільник (фридж), нова кухня і синк. Догідне положення, бас їде попри саму хату. — Низька ціна. — Пригоже для одного чоловіка, або двох старших людей.
10960 - 95 Стріт, Едмонтон, тел.: 424-3723

Чого хочуть директори поліції

Канадське Т-во директорів поліції, в бріфі до комісії, яка прослідкує адміністрацію справедливости, пропонує великі зміни, які віддали б до рук поліції далекосяглі повноваження.

Директори домагаються права: переводити ревізії в домах без повноваження (воренту); арештувати й затримати у в'язниці запідозрених, не пред'явивши їм обвинувачення; давати зайняття вибраним особам; зачепитись на телефонічній лінії й підслухувати розмови, коли суддя видав вже ворент; задержати покарання злочинців канчуками; кожна особа має подати своє ім'я й адресу на бажання поліції; директори домагаються права, щоб обвинувачена особа виявила поліції розмови з правними оборонцями, духовниками, соціяльними робітниками; права — арештувати особи, які волочаться по коритарях апартаментних будинків; карати в'язницею дітей у віці від 7 — 14 років за злочинне порушення закону. Ітд.

Поліційні директори сказали, що такі загострення є потрібні поліції в її боротьбі зі злочинністю.

Бріф викликав гостру реакцію в парляменті, у пресі і збоку громадянських груп. Проти рекомендацій поліції заявилися також директор поліції в Калґарі і заступник директора в Монтреалі. Всі підкреслюють факт, що в стані такого поширення прав поліції також невинна людина мусить побоюватися утрати особистих і громадянських прав.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 Street
1½ Block North of Woodward's
EDMONTON — ALBERTA

Wasson Dental Lab.
NEW LOCATION
Barry Bldg. 10128 - 103 St.
Ph. 422-4718
Certified Dental Mechanics

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: GA 2-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

Др. Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
нова адреса:
522 Tegler Building
Edmonton, Alberta
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
236 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1248

ПАРЛЯМЕНТ СХВАЛИВ ОБ'ЄДНАННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ

Нарешті довга й завзята боротьба за об'єднання усіх трьох родів канадських збройних сил закінчилася.

Уряд здобув перемогу голосами 127 проти 73 і парлямент схвалив закон про об'єднання.

Об'єднання буде відбуватися нормальним ходом і потриває кілька років. Приготування будуть покінчені восени й тоді появиться проклямація уряду про об'єднання.

Однак, за словами консервативного посла Ґордона Чорчила, його партія буде далі вести опозицію проти об'єднання, коли почнеться дебата в парляменті над бюджетом міністерства оборони.

Д-р Айвор Дент кандидат партії НДП

У ПІВНІЧНО-СХІДНІМ ЕДМОНТОНІ

д-р АЙВОР ДЕНТ

Д-р Айвор Дент, кандидат Нової Демократичної Партії в окрузі Північно-Східний Едмонтон, уродився в Принс Алберт, Саскачевані. Там він укінчив середню школу.

Укінчивши середню школу, д-р Дент вступив до повітряної фльоти і служив за морем два роки.

Вернувшись до цивільного життя д-р Дент дістав ступінь Бі Ей в Саскачеванськім університеті і Бечелор оф Едюкейшин в Алберті, один рік, де був принципалом школи. Вернувшись до Едмонтону, д-р Дент учив для едмонтонської шкільної ради. Він дістав ступінь Бечелор оф Едюкейшин в Албертськім університеті в 1956 р. Під час навчання в Едмонтоні д-р Дент працював у школі Монтроз і середній школі Істґен, де був головою відділу природничих наук.

Вернувшись до дальших студій, д-р Дент дістав докторат філософії в університеті в Ореґон, і пізніше був заступником принципала середньої школи МекНеллі в Едмонтоні. Д-р Дент тепер є професором Албертського університету, де учить шкільної адміністрації. Він працює тепер з групою вчителів середніх шкіл з Тайленду і невдовзі виїде до тої країни, де буде дорадником департаменту освіти в справах шкільництва.

Д-р Дент є президентом Нової Демократичної Партії в Алберті. Він визначився на протязі минулих чотирьох років як алдермен в едмонтонській міській раді.

Він добре послужить в албертській леґіслятурі як визначний педагог, адміністратор і науковець. (Огол.)

Ґрент Нотлей кандидат партії НДП

У ВИБОРЧІЙ ОКРУЗІ НОРВУД

Кандидат партії НДП у виборчій окрузі Едмонтон-Норвуд, який є провінційним секретарем НДП, заатакував на передвиборчому мітинґу зростаючий податок від землі та звернувся до провінційного уряду з закликом, щоб цей перебрав на себе всі видатки на школи. Якраз постійно зростаючі кошти вдержування шкіл є причиною зросту податку від землі. Це відбивається в першу чергу на власниках домів, яким постійно підвищують податок, а дальше теж і на тих, що винаймають мешкання, зі зростом податку зростає також чинш за мешкання.

Нова Демократична Партія стоїть на становищі, що провінційний уряд повинен покривати всі кошти, зв'язані з веденням шкіл, бо освіта не є зв'язана безпосередньо з податками. Коли власники будинків платять податки на будову хідників, на поліцію та забезпеку від пожежі, то це є зв'язане безпосередньо з будинками, зате освіта це справа людини. Якщо б провінція перебрала на себе кошти освіти, то податки від будинків можна б знизити на половину. Зате кошти освіти можна б легко покрити з приходів з наших природних багатств, як оливи, ґазу тощо.

Ґ. Нотлей заявив на мітинґу, що, якщо прийде до уряду партія НДП, то він буде обстоювати, щоб по школах Алберти, де буде до цього відповідне число учнів, вчили української мови та мови інших національних груп, і то вже в нижчих ґрейдах.

В дальшому партія НДП обіцює завести публичну компанію для обезпечення авт та троків, що обнижило б кошти асекурації на 40%.

В дальшому партія НДП буде старатися про розвиток канадської промисловости та буде змагати до того, щоб оливні компанії платили більші дивіденди (роялтіс) урядові, подібно як платять урядам Тексасу та Оклагоми.

Піднести мінімальну ставку заробітної платні з 1.00 дол. до 1.50 дол. на годину.

Партія НДП буде теж дбати про збереження фармерської господарки, головно, щоб фарми залишалися при фармерських родинах. (Огол.)

Ціни фармерських продуктів

Худоба в Едмонтоні

Вибрані бики 24 — 24.75, добрі 23 — 24, середні 22 — 23. Вибрані ялівки 23.25 — 23.70, добрі 22.50 — 23, середні 21.50 — 22.50. Добрі корови 19 — 20, середні 18 — 19, на консерви 15 — 17.50. Добрі бугаї 19.50 — 21.

Добрі бики на годівлю 23.50 — 27.50, звичайні до середніх 22 — 24.50. Добрі ялівки для хову 21 — 22, звичайні до середніх 18 — 20.50.

Добрі тяжкі телята на м'ясо 23 — 25. Добрі телята на годівлю 28 — 31, звичайні до середніх 23 — 27.

Свині ґрейд А справлені $27.

Добрі ягнята $21 за сто фунтів.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
303 Professional Bldg.,
10830 - Jasper Avenue
Phone Office: GA 41814
Res.: HU 8-7441

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.
Едмонтон, Алберта
Phone: Office — GR 9-3318
Res.: GR 9-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що реґулює моч
член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
814 Le Marchand Bldg.
Edmonton, Alta.

Д-Р ВАСИЛЬ ПАВЛЮК
член Королівської Колеґії Хірургів
F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.
8225 - 105 St. Edmonton, Alta.
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

ВИРІВНЯЙТЕ ВАШУ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА "УВІСТІ"
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "УВ" — ТІЛЬКИ $4.00

Д-р Петро Г. Козяк
EYE SPECIALIST
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ОЧЕЙ
709 Tegler Bldg., Edmonton
Тел. офісу: 422-8815
дому 434-1092

Д-р Г. Стефаник.
F.R.C.P.(C)
Лікар — спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
728 Professional Bldg
10830 Jasper Ave.
Of.: 422-2745; Res.: 484-3821
EDMONTON, Alta

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст - оператор
від глухоти, недуг горла, дишниці і кормового проводу. Tonsils, adenoids, сайнисис носа і залози (glands).
Тел. офісу: 424-4773
Дому: 482-2217
225 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave., Edmonton

Dr. N. D. Holubitsky
Physician & Surgeon
Office: 422-4543
Res.: 488-4488
207 Union Bldg.
Edmonton, Alberta

HIGH BLOOD PRESSURE
Arthritis-asthma,
helped without drugs; write
Box 333
Emerson, Manitoba

У ВІВТОРОК 23 ТРАВНЯ ВИБЕРІТЬ В EDMONTON CENTRE

Амвросія ГОЛОВАЧА, що служить Вам уже довгі роки.

З СОШЕЛ КРЕДИТ йдіть до перемоги!

У ВИБОРЧІЙ ОКРУЗІ EDMONTON CENTRE ЗАЗНАЧІТЬ СВІЙ БАЛОТ ХРЕСТИКОМ:

Ambrose HOLOWACH X

Authorized by Edmonton Centre Constituency Social Credit Association

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і прізвище

Адреса ....

(Подати в англійській мові)

Не ризикуйте, але асекуруйте!

АСЕКУРАЦІЇ: від вогню ● авт і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особиста відповідальність.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу! Переконайтеся про це самі!

Асекурація — то не витрата, а зиск.

B. DIACHUK
Asst. Ins. Mgr.

STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.

Phones: 429-2657 — 422-7218
10018 - 101 A Ave. — Edmonton